

Towarzysz

EDWARD GIEREK

I Sekretarz Komitetu Centralnego
Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej
WARSZAWA

Drogi Towarzyszu Sekretarzu!

W imieniu organizacji partyjnej i załogi Huty im. Lenina, delegaci i uczestnicy XI Fabrycznej Konferencji Sprawozdawczo-Wyborczej przesyłają Wam i na Wasze ręce Kierownictwu Partii serdeczne pozdrowienia.

Równocześnie wyrażamy podziękowania za wyróżnienie krakowskich hutników dyplomem uznania za wyniki pracy w 1972 roku.

Konferencja, kierując się Uchwałami VI Zjazdu oceniła dotychczasowy dorobek Hutniczej Organizacji Partyjnej i wytyczyła kierunki jej działania na lata 1973/74. Zapewniają one dalszy, dynamiczny wzrost produkcji i gospodarności huty. Konferencja wypracowała program aktywniejszego i efektywniejszego działania polityczno-ideowego, aby pełniej zabezpieczyć kierowniczą rolę hutniczej organizacji partyjnej w kombinacie.

W rezultacie aktywności społeczno-produkcyjnej w okresie przygotowań do Konferencji, załoga nasza osiągnęła w pierwszych tygodniach 1973 roku dobre wyniki produkcyjne i zadeklarowała wstępnie wykonanie ponadplanowej produkcji w roku bieżącym o wartości 300 milionów złotych.

Podjmując te pierwsze zobowiązania, jesteśmy przekonani, że nie jest to ostatnie słowo załogi Huty im. Lenina w dążeniu do maksymalnego zwiększenia swego udziału w przyspieszeniu rozwoju społeczno-gospodarczego naszej Ojczyzny w 1973 roku.

Zapewniamy Komitet Centralny i Wasz Towarzyszu Sekretarzu, że Fabryczna Organizacja Partyjna będzie zawsze przewodzić krakowskim hutnikom w konsekwentnej realizacji programu i polityki naszej partii.

ZA XI KONFERENCJĘ
SPRAWOZDAWCZO-WYBORCZĄ
HUTY IM. LENINA
I SEKRETARZ KF PZPR

Kraków, dnia 27 stycznia 1973 roku

Dzisiaj obraduje w Nowej Hucie XIV dzielnicowa sprawozdawczo-wyborcza konferencja PZPR

W dniu dzisiejszym — 3 bm. — obraduje w Nowej Hucie dzielnicowa, sprawozdawczo-wyborcza konferencja partyjna.

Ok. 6300 członków i kandydatów, 107 podstawowych organizacji partyjnych, 13 dużych komitetów zakładowych... — to tylko kilka danych o naszej nowohuckiej organizacji.

O jej sile nie decydują jednak podane liczby. Na pozycję partii w środowisku, na jej autorytet, składają się działania tysięcy członków w codziennym, powszechnym dniu pracy. Pozytywnie jej określa wartość wewnętrzna i umiejętność sprawowania kierowniczej roli, ofensywność w programowaniu i realizacji nowych zadań, coraz wyższych, przyspieszających poprawę gospodarowania, warunków życia, zamieszkania itd. — jednym słowem: właściwe sprawowanie kierownictwa politycznego i kontrola pracy administracji, energia przejawiana w urzeczywistnianiu uchwał VI Zjazdu PZPR.

Rozmawiałem z towarzyszami kierującymi w kończącej się obecnie kadencji, pracą dzielnicowej instancji. Pytałem, na czym — uważają — powinna się dziś koncentrować jej działalność.

Odpowiedź można by tak zsumować: pierwsze — chodzi o wykorzystanie „czynnika ludzkiego”, co oznacza po prostu: chcemy wydobyć wszystkie możliwości tkwiące w ludziach, w ich

zdolnościach i kwalifikacjach zawodowych i społecznych. Po drugie — tzw. „czynnik rzeczowy”: chcemy, żeby w pełni był wykorzystany istniejący w dzielnicach potencjał produkcyjny, maszyn i urządzeń itd. Po trzecie — wreszcie — towarzysze „stawiają” na pełne wykorzystanie czasu pracy, tj.

**Dalsza
aktywizacja
partyjnego
działania**

skracanie cykli inwestycyjnych w budownictwie przemysłowym i ogólnym itd. I to można by nazwać, posługując się zapoczątkowaną terminologią, „czynnikami czasu”.

Czy to są te najbardziej trafnie dobrane, najważniejsze kierunki działania; jak je należy w praktyce realizować? — niewątpliwie, wypowiedzą się delegaci, w toku obrad dzielnicowej konferencji.

Praca partyjna, to praca z ludźmi. To krytyczna ocena zjawisk hamujących uzyskanie lepszych efektów w gospodarowaniu. To ocena poszczególnych odcinków działania. To dynamiczne postawienie ideowo-moralnych i krzewienie szacunku dla dobrej roboty, sumiennosci, dyscypliny społecznej. To ujmowanie zadań krajowych z punktu widzenia dostosowywania ich do środowiska.

Korygowanie wskaźników w górę, trud ujawniania rezerw, wymagająca zwalczania asekurantstwa, nieskutecznego działania, umasowienia inicjatywy i odpowiedzialności, umacniania instancji poprzez włączanie do niej ludzi ideowych i prężnych. To wreszcie robota dyskusja i odchodzenie od anonimowości krytyki.

Tylko konkretna ocena dorobku, postaw, poszczególnych odcinków działania i odpowiedzialnych osób — posuwa sprawy naprzód, zapewnia aktywizację partii i ułatwia, w końcu, sprawowanie funkcji kontroli.

Zycząc towarzyszom delegatom owocnych obrad informujemy równocześnie, że XIV sprawozdawczo-wyborcza konferencja partyjna dzielnicowy Nowa Huta obradować będzie na posiedzeniu plenarnym, jak i w trzech zespołach: doskonalenia stylu i metod pracy partyjnej, gospodarowania i warunków socjalno-bytowych oraz wychowania i pracy z młodzieżą.

ROMAN WOLSKI

Ogłaszamy tradycyjny już, doroczny konkurs na 10 najlepszych, najpopularniejszych sportowców naszego hutniczego klubu. Głosować będziemy na tych, których nazwiska często przewijają się przez szpalty sportowej kolumny „Głosu Nowej Huty”, na tych, któ-

10 najlepszych w 1972 r.

**Nasz doroczny
konkurs
sportowy**

rych oklaskiwaliśmy w 1972 roku na boiskach, bieżniach i w sportowych halach.

W sporcie, jak to w sporcie: są wzloty, osiągnięcia, są i słabsze wyniki. Chcemy jednak — drogą publicznego plebiscytu — wyróżnić i uhonorować ludzi reprezentujących barwy KS „Hutnik”, walczących o punkty na stadionach i w hali, trenujących, dających z siebie wszystko na co ich stać.

Plebiscyt na 10 najlepszych, najpopularniejszych sportowców-hutników w roku 1972 organizuje Rada Zakładowa Kombinatu, KS „Hutnik” i Redakcja GNH. Prosimy o nadsyłanie na nasz adres kart pocztowych z nazwiskami 10 proponowanych do wyróżnienia sportowców (ilość kuponów dowolna). Termin — do końca lutego. Jednocześnie ogłaszamy też konkurs na najlepszych działaczy KS „Hutnik”, PTTK HiL, TKKF, LOK. Typować ich będą — tak jak dotąd — poszczególne organizacje.

Poniżej — celem ułatwienia Czytelnikom udziału w konkursie — podajemy nazwiska kilkudziesięciu sportowców, spośród których można dokonać wyboru 10 najlepszych. Nie oczywiście nie stoi na przeszkodzie, aby typować również inne nazwiska. Prosimy o liczny udział. Czekaemy na listy!

Piłkarze: Drewniak, Bielewicz, Herisz, Szewczyk, Ankus, Drobny, Musiałik, Kowalczyk.

Boksyści: Dragan, Jagielski, Skalka, Żurkowski, Mrowiec.

Siatkownicy: Szymczyk, Ruszczyński, Kołodziejski, Jezierski, Sańka, Grzelak.

Lekkoatletyka: Serafin, Pierzynka.

Piłkarze ręczni: Sojka, Marć, Flaszka.

Tenis stołowy: Chajdecki, A. Lenda, Petek.

Koszykówka kobiet: Rerutko, Maciejewska, Kosman, Musiał, Kucharska.

Koszykówka męska: W. Grochal.

Shachy: Kostro, Gąsiorowski. (jd)

PISMO ODZNACZONE ZŁOTĄ ODZNAKĄ M. KRAKOWA

**GŁOS
NOWEJ HUTY**

Nr 5 (842)

3-9 II. 1973

Cena 50 gr

Z OBRAD XI KONFERENCJI PARTYJNEJ W HiL

Bogatsi w doświadczenia — podejmujemy nowe zadania

Józef Nowotny — I sekretarzem KF PZPR

W sobotę, 27 stycznia, obradowała w Hucie im. Lenina XI Sprawozdawczo-Wyborcza Konferencja Partyjna. Było to niezmiernie ważne wydarzenie, nie tylko w życiu fabrycznej organizacji partyjnej, ale całej załogi naszego kombinatu. Udział w obradach konferencji wzięli: I sekretarz KW, członek naszej organizacji partyjnej — JÓZEF KLASA, minister przemysłu ciężkiego — WŁODZIMIERZ LEJCZAK, wiceminister, dyrektor gen. ZHIS — RYSZARD TRZCIONKA, zast. kierownika Wydz. Ekonomicznego KC — JAN KLESZCZ, przewodniczący Prez. RN m. Krakowa — JERZY PEKAŁA, I sekretarz KD PZPR — ANTONI MROCZKA, przewodniczący Prez. DRN — EDWARD STRZEBONSKI, rektor AGH — ROMAN NEY i inni.

Wprowadzenie do dyskusji wygłosił I sekretarz KF PZPR HiL — Józef Nowotny (skrót jego wystąpienia zamieszczamy oddzielnie na str. 3). Głos następnie zabrał dyrektor naczelny huty — Józef Blaszczyk, który omówił węzłowe zadania gospodarcze kombinatu. Podkreślił on, że równoległe ze wzrostem produkcji HiL musi następować systematyczna poprawa jakości naszych wyrobów, poprawa szeroko pojętej gospodarności. Nie możemy również tracić z pola widzenia sprawy warunków pracy i wypoczynku, a także zdrowia hutniczej załogi.

Dalsza część obrad konferencji toczyła się w trzech zespołach zagadkowych. Tak się złożyło, że w każdym z nich uczestniczył jeden przedstawiciel naszej redakcji, a zatem relacje z dyskusji w tych zespołach zamieszczamy oddzielnie.

W trakcie plenarnych obrad, które wznowione zostały po przerwie, głos zabrali towarzy-

skie: minister W. Lejczak, I sekretarz KW — J. Klasa, M. Bachan, K. Kudła, A. Mrocza, rektor AGH — R. Ney, B. Pietrucha. Ponadto jeszcze kilku towarzyszy zapisanych do głosu złożyło swe wystąpienia na piśmie; zostały one dołączone do protokołu konferencji. Wiele problemów dotyczących działalności partyjnej w HiL, życia polityczno-społecznego i gospodarczego zakładu — omówiono dokładnie w dyskusji toczącej się w zespołach. Sprawozdanie z przebiegu dyskusji w zespołach złożyli przewodniczący obrad — tow. tow.: B. Wojciechowski, J. Razowski, A. Miodowicz.

W plenarnych obradach na szczególną uwagę zasługują wystąpienia ministra przemysłu ciężkiego i I sekretarza KW PZPR w Krakowie. O czym mówili?

Minister tow. Lejczak podziękował serdecznie załozę HiL za dobrą pracę. Stwierdził, że na „leninowców” można zawsze liczyć. Jednocześnie wywodził ujemne zja-

wiska w działalności naszego kombinatu. Do nich należy m. in.: wyższy niż średni w Zjednoczeniu wskaźnik wyrobów oraz nietrafionych wytopów, wzrost nieusprawiedliwionej absencji, a także nienajlepsze wykorzystanie czasu kalendarzowego. W Hucie im. Lenina — podkreślił minister — wystąpiła nieprawidłowa relacja między wzrostem płacy a wydajnością pracy.

Dużo uwagi poświęcił tow. Lejczak sprawom inwestycyjnym. Czekają nas uruchomienie dwóch ważnych, wielkich wydziałów — Walcowni Blach Transformatorowych i Walcowni Blach Karoseryjnych. Chodzi o terminowe przekazanie ich do eksploatacji, opanowanie nowej produkcji, która w przyszłości wyeliminuje kosztowny import. Nasza (dalszy ciąg na str.

**Hutnicy dobrze pracowali
w styczniu**

Pierwsze dane o pracy hutników w styczniu, jakie otrzymałem w dniu 1 bm., świadczą o znakomitym starcie. Trudne, napięte zadania, realizowane w niesprzyjającej zimowej wszelkiej aurze, zostały wykonane z nadwyżką.

Bardzo dobry rezultat osiągnęli nasi wielkopiecownicy. Wykonali plan dając dodatkowo ok. 4,5 tys. ton surowców. Świetnie spisali się stalownicy. Ich nadwyżki, to ok. 4,5 tys. ton stali martenowskiej oraz ok. 2,5 tys. ton stali konwertorowej. Doskonali wynik,

stawiający tę załogę w czołowie hut, uzyskali walcownicy ze Siabinga. Dostarczyli ponad 10 tys. ton słabów dodatkowo.

Dobrze pracowała załoga Walcowni Wstępnych. Dała ona ok. 2 tys. ton kęsisk ponad plan. Na uwagę zasługuje wynik załogi Walcowni Zimnej Blach, a szczególnie Ocynowni. Nadwyżki są znaczne, w dodatku łączą się z dobrą jakością produkcji. Udział blachy białej i gatunku w całości produkcji, ukształtował się w styczniu wyjątkowo wysoko. Zatem — serdeczne gratulacje! Dodatkowa produkcja wyniosła ok. 700 ton blachy czarnej, ok. 100 ton blachy ocynkowanej oraz po kilkadziesiąt ton blachy ocynkowanej ognio- i elektrolitycznie.

„Dostroiła” się też do obrazu całości załoga Walcowni Profili Giętych w Bochni. Wykonała plan stycznia z nadwyżką ponad tysiąc ton wyrobów. A załoga Wydz. Rur Zgrzewanych „sprezentowała” gospodarce kraju — ni mniej ni więcej — tylko prawie 500 km dodatkowych rur stalowych.

Wywiad z dyrektorem produkcji HiL mgr inż. Jerzym Folińskiem na temat oceny pracy kombinatu w styczniu, zamieścimy w następnym numerze „Głosu”.

JERZY DANEK

Pierwszy z lewej — delegat na V Zjazd ZMS kol. Aleksy Żurek w rozmowie z brygadą dobrej jakości z pieca tandem. O brygadzie napiszemy w następnym numerze „Głosu”. FOT. ST. GAWLIŃSKI

1 lutego odbyło się plenum Komitetu Fabrycznego PZPR, któremu przewodniczył I sekretarz KF — tow. Józef Nowotny. Plenum dokonało wyboru 19-osobowej Fabrycznej Komisji Kontroli Partyjnej

Z plenarnych obrad

Powołanie Fabrycznej Komisji Kontroli Partyjnej

w składzie: Aleksander Antosz, Roman Brągiel, Jan Dąbrowski, Michał Dechnik, Roman Grzesiak, Franciszek Koper, Alfred Kozłowski, Tadeusz Kozień, Edward Letmanowski, Ignacy Michta, Józef Muniak, Tadeusz Płaszewski, Edward Sasak, Marian Szurdyga, Edward Wasielek, Irena Wypych, Władysław Wolak, Józef Zydorek, Jan Zyskowski oraz 10-osobowy zespół pomocniczy dla tejże komisji.

Plenum jednogłośnie zaakceptowało przedstawiony przez sekretariat KF regu-

lamin pracy Fabrycznej Komisji Kontroli Partyjnej. Warto nadmienić, że tego rodzaju dokument został opracowany po raz pierwszy i będzie on wzorem opracowań regulaminów dla dzielnicowych i powiatowych KKP w naszym województwie.

Na posiedzeniu przedstawiono ogólne kierunki szkolenia aktywów funkcyjnych, tak dla sekretarzy, jak również dla grupowych partyjnych. Inauguracja cyklu szkolenia dla aktywów odbędzie się jeszcze w b.m., bowiem w dniach 7-9 lutego organizowane jest szkolenie dla sekretarzy KZ. Na szkoleniu tym przewidziany jest wykład tow. Józefa Kłasy — I sekretarza Komitetu Wojewódzkiego w Krakowie.

STANISŁAW ŻMUDA

Do mieszkańców Nowej Huty

Dzielnicy Komitet Frontu Jedności Narodu składa serdeczne podziękowania za ofiarność i obywatelską postawę, jaką społeczeństwo Nowej Huty wykazało w świadczeniach na Społeczny Fundusz Budowy Szkół i Internatów, w latach 1953-1972.

Społecznym wysiłkiem mieszkańcy naszej dzielnicy zgromadzili 91.390.357 złotych. Poważną część tej sumy wydatkowano na rozwój bazy szkolnictwa w Nowej Hucie. Do trwałych pomników ufundowanych ze środków SFBSiH, zaliczamy: 2 szkoły podstawowe — nr 79 w Łęgu i nr 87 w os. Teatralnym, międzyszkolny, kryty basen pływacki, 5 ogrodów jordanowskich, Dom Dziecka nr 9 dla chłopców, wypoczynkową bazę harcerską w Gołkowicach, 2 gabinety kopernikowskie w Szkole Podstawowej nr 87 i III Liceum Ogólnokształcącym i szereg innych obiektów.

Za ten wielki, społeczny wkład nowohucian w dzieło budowy i modernizacji szkół i internatów, składamy gorące podziękowania. Jednocześnie informujemy, że działalność SFBSiH została rozwiązana.

Z inicjatyw I sekretarza KC PZPR Edwarda Gierka, na VII Kongresie Związków Zawodowych, z dniem 1 stycznia 1973 roku utworzony został Narodowy Fundusz Ochrony Zdrowia, który ma wesprzeć wysiłki państwa w dziedzinie rozwoju opieki leczniczo-profilaktycznej.

Odwolujemy się do pięknych tradycji i ofiarności społeczeństwa Nowej Huty, zwracamy się z gorącym apelem o podjęcie dobrowolnych wpłat na Narodowy Fundusz Ochrony Zdrowia.

DZIELNICOWY KOMITET FRONTU JEDNOŚCI NARODU

50-lecie Kraju Rad

Finałowa impreza ZSZ HiL

W Zasadniczej Szkole Zawodowej dla Młodocianych HiL odbyło się ostatnio podsumowanie zajęć wychowania obywatelskiego, olimpiad i quizów, których tematem była 50 rocznica powstania Związku Radzieckiego. W finałowej imprezie udział wzięli m. in.: konsul ZSRR w Krakowie tow. Jurij Ryndin, sekretarz KF PZPR HiL tow. Józef Węgiel, sekretarz RZK tow. Stanisław Ptasnik, wiceprzew. ZF TPPR tow. Lucjan Pawłowicz, kierownik Dz. Szkolenia HiL tow. Józef Kozłowski.

Młodzież naszej przyzakładowej szkoły zaprezentowała swe najlepsze wypracowania na temat 50-lecia ZSRR oraz nagrodzone gazetki ścienne. Następnie odbyły się finały zgadujących z udziałem 7 uczniów. Największy zasób wiadomości o Kraju Rad wykazał i zajął I miejsce w konkursie Adam Talar. II miejsce przypadło Mieczysławowi Ochotowskiemu, III — Włodzimierzowi Stachulcowi. Zwycięzcy konkursu otrzymali cenne nagrody rzeczowe, które wręczył im konsul ZSRR.

W części artystycznej imprezy młodzież ZSZ wystąpiła z montażem słowno-muzycznym. Grała orkiestra szkolna. Należy podkreślić wysoki poziom konkursu i występów.

„Armia Radziecka w wyzwoleniu Krakowa”

Ogłoszone zostały wyniki konkursu na najlepsze gazetki ścienne i plakaty o tematyce „Armia Radziecka w wyzwoleniu Krakowa”, zorganizowanego przez Zarząd Dzielnicy LOK i Wyd. Oświaty Prez. DRN. Wystawa nagrodzonych i wyróżnionych prac czynna jest w Klubie „Wersalik”. W dniu 30 stycznia laureatom konkursu wręczone zostały nagrody.

I miejsce wśród szkół podstawowych (za plakat) zdobyła Szkoła nr 99, II miejsce Szkoła nr 37, III — Szkoła nr 81. Za gazetki — I i III miejsce zdobyła Szkoła nr 125, II — Szkoła nr 81. Wśród szkół średnich i zawodowych I i II miejsce za plakat zdobyła Zs. Szkoła Handlowa, III — Technikum Elektryczne. Wyróżnione zostały Szkoły Podstawowe nr 37, 82 i 98, Licea nr 16, Ekonomiczne nr 2, Technikum Elektryczne.

Na konkurs wpłynęły 32 prace — bardzo ciekawe, ładnie rozwinięte plastycznie, pomysłowe. Nagrody wręczyli prezes ZD LOK Kazimierz Nowak i mgr Karol Beiza.

Na zdjęciach: nagrodzone gazetki ścienne i uroczyste wręczenie dyplomów i nagród. Tekst i fot. J. BROŻEK

Nowe władze Komitetu Fabrycznego PZPR w HiL

Członkowie Egzekutywy Komitetu Fabrycznego

Józef Blaszczyk, Roman Brągiel, Edward Cisowski, Ryszard Domoń, Alojzy Grabczyński, Jan Job, Leopold Kowar, Kazimierz Kudła, Kazimierz Kuraś, Tadeusz Łakomy, Adam Nowakowski, Józef Nowotny, Bronisław Pietroń, Jan Walek, Józef Węgiel. Egzekutywa KF składa się z 15 towarzyszy.

Członkowie Plenum Komitetu Fabrycznego

Marian Bachan, Stanisław Baranik, Józef Bardo, Władysław Basiaga, Feliks Białkowski, Józef Blaszczyk, Stanisław Bożęcki, Roman Brągiel, Tadeusz Buczek, Edward Cisowski, Antoni Dalkowski, Ryszard Domoń, Józef Druzgala, Józef Dworak, Alojzy Grabczyński, Marian Jedryka, Jan Job, Władysław Kania, Kazimierz Klarman, Leopold Kowar, Robert Kowalski, Kazimierz Kudła, Kazimierz Kuraś, Marian Lech, Jan Lompezyk, Tadeusz Łakomy, Jan Nita, Krzysztof Niziol, Adam Nowakowski, Józef Nowotny, Władysław Pietras, Bronisław Pietroń, Tadeusz Płaszewski, Andrzej Płaszewski, Lesław Poltorak, Janusz Raszowski, Stanisław Roman, Tadeusz Schwabenthan, Mieczysław Straszak, Zygmunt Surowiec, Andrzej Szlachta, Tadeusz Szewczak, Ryszard Tutakiewicz, Stanisław Tyka, Jan Walek, Eugeniusz Wasilewski, Kazimierz Waszczak, Józef Węgiel, Bernard Wojciechowski, Jan Wosik, Jan Wyszynski, Plenum KF liczy 51 członków.

(Dalszy ciąg ze str. 1)

huta powinna opracować perspektywiczny plan rozwoju, stwarzający wizję kombinatu lat dziesięćdziesiątych. W gospodarskim rachunku należy podjąć decyzję, czy w ramach remontów kapitalnych rekonstruować i modernizować obiekty huty (np. baterie koksoownicze), czy też poprzestać na dotychczasowych rozwiąza-

gi do lepszej pracy, poprawę funkcjonowania poszczególnych ogniw partyjnych. Stwierdził, że to co osiągniemy, nie jest żadnym „cudem” — ale efektem dobrego programu i szerokiego poparcia dla jego realizacji przez społeczeństwo.

I sekretarz KW zaakcentował również takie zagadnienia jak: potrzeba wzmocnienia działalności ideologicznej, spraw-

Bogatsi w doświadczenia

niach. Odnosnie „osiawionej” sprawy rozliczeń pomiędzy hutą a ZRH, minister zapewnił, że nad zagadnieniem tym pracuje się intensywnie, ale działać trzeba z rozwagą, aby nie zasłać konieczność wycofania się z podjętych decyzji. Poinformował również, że pamięta o autobusach dla załogi huty, będą one w miarę możliwości przydzielane.

Towarzysz Klasa wysoko ocenił dorobek fabrycznej organizacji partyjnej HiL, jej skuteczne mobilizowanie zało-

ność zarządzania wielkim organizmem gospodarczym — jakim jest kombinat, tradycje dobrej roboty, ścisłą więź kadry inżyniersko-technicznej z naukowcami, patriotyzm, konieczność bliższego zajęcia się młodzieżą, jej życiowym i zawodowym awansem...

Wystąpienie swoje zakończył — stwierdzeniem, że nigdy jeszcze nie potrzebowaliśmy tak jak teraz na każdym stanowisku pracy ludzi żarliwych, oddanych, zaangażowanych w sprawę budowy socjalizmu. Ludzi biernych — jak wyraził się „wypalonych wewnętrznie”, zawsze do wszystkich ustosunkowanych krytycznie z przesadnym sceptycyzmem — nie powinno się wysuwać na kierownicze stanowiska. Oni nie są bowiem w stanie nikogo już rozpaść do działania.

W czasie konferencji przybyła na salę młodzież z zespołu szkół rolniczych w Proszowicach. Złożyła życzenia owocnych obrad, prosiła o dalszą współpracę huty z prosiwską wsią. Oklaskami powitali delegaci również delegację ZRH HPR, która złożyła konferencji meldunek o podjęciu nowych, cennych zobowiązań remontowych. Obejmują one m. in. skróty remontu wielkich pieców, martenów, pieca tandem, pieców węglowych taśm spiekalniczych i ciągów walcowniczych. Realizacja tego zobowiązania pozwoli hutnikom uzyskać dodatkowe tysiące ton aglomeratu, surowki, stali i wyrobów walcowanych.

Konferencja Fabryczna PZPR HiL zakończyła się podjęciem uchwały precyzującej program działania w bieżącej kadencji. Następnie ogłoszone zostały wyniki wyborów oraz odbyło się pierwsze posiedzenie nowego Komitetu Fabrycznego, na którym powołano władze organizacji partyjnej HiL. I sekretarzem KF PZPR HiL został ponownie wybrany członek KC — Józef Nowotny, sekretarzami — tow. tow. Edward Cisowski i Józef Węgiel.

Konferencja wystosowała list do I sekretarza KC — Edwarda Gierka (tekst listu zamieszczamy na str. 1).

HENRYKA ROSIEK
JERZY DANIEK

Zastępcy członków Plenum Komitetu Fabrycznego

Bogusław Babisz, Tomasz Bonek, Janina Burnet, Bronisław Czekaj, Henryk Doniec, Ryszard Galan, Jan Grudnik, Julian Kaczor, Marian Kurnik, Józef Lesiak, Alfred Młodo-

wicz, Lubomir Nawrocki, Józef Pasternak, Jerzy Szymański, Henryk Wartalski. Wybrano 15 zastępców członków Plenum KF.

Członkowie Fabrycznej Komisji Rewizyjnej

Jan Caba, Stefan Czerw, Danuta Czerwień, Edward Duda, Stanisław Frączek, Zygmunt Grobla, Henryk Gruszczyński, Alfred Hiks, Kazimierz Janik, Stanisław Kaim, Zdzisław Kroczyk, Stanisław Kwarinik, Józef Lisowski, Stanisław Lannoszka, Lucjan Pawłowicz, Marian Ratusz, Edward Stawarz, Zbigniew Stolarski. Komisja Rewizyjna liczy 19 członków.

Delegaci na Wojewódzką Konferencję Partyjną

Józefa Bardo, Zdzisław Białowas, Józef Blaszczyk, Edward Cisowski, Henryk Doniec, Marian Jedryka, Jan Job, Józef Klasa, Kazimierz Klarman, Leopold Kowar, Kazimierz Kuraś, Józef Nowotny, Stanisław Roman, Jan Sawi-

cki, Zbigniew Sojka, Jerzy Strzyskowski, Edward Wasielek, Bernard Wojciechowski, Ryszard Zakrzewski. Organizację partyjną HiL reprezentować będzie na Konferencji Wojewódzkiej 19 towarzyszy.

NARODOWY FUNDUSZ OCHRONY ZDROWIA

Jak należało spodziewać się, załoga naszej huty z powagą i zrozumieniem podeszła do apelu o poparcie swymi świadczeniami Narodowego Funduszu Ochrony Zdrowia. Wszak wiemy, że pod względem ilości łóżek szpitalnych przypadających na 10 tys. mieszkańców, jesteśmy — niestety — na szarym końcu w Europie. Wskaźnik w tym zakresie wynosi 62,7 łóżka na 10 tys. mieszkańców i plasuje nasz kraj, obok Jugosławii i Grecji, na jednym z ostatnich miejsc na kontynencie europejskim. Pamiętamy, że w czasie słynnej jesiennej epidemii grypy w 1971 roku, brakowało już nawet miejsc dla chorych na szpitalnych korytarzach...

Mamy więc ogromne potrzeby. Ludzie najzdrowsi — dziś, bardzo szybko, niestety, mogą o tym się przekonać namacalnie, na własnej skórze.

Trzeba nam więc szybkiego marszu naprzód, szybkiego nadrobienia opóźnień i zaległości. Społecznym wysiłkiem — tak jak to było ze szkołami i internatami — zrobimy, w krótkim czasie, bardzo dużo. Wspierając wysiłki Państwa w tym zakresie, już w ciągu paru lat, możemy gruntownie zmienić obecną złą sytuację służby zdrowia.

Nie szczędźmy nam hutnicy grosza, świadomi bowiem są wielkiej wagi podejmowanej akcji. Do tej pory prawie wszystkie wydziały huty przekroczyły już 90 proc. złożonych deklaracji. Najlepiej, powyżej 95 proc., uplasowała się załoga Wielkich Pieców. Bardzo wysoki stopień świadczeń uzyskała załoga Walcowni Żelaznej Blach, Pionu TM, Wydz. W-80, Wydz. W-96, Wydz. Rur Zgrzewanych, Pionu Transportu Kolejowego, Pionów DT, DN, Wydz. Wlewnic. Pracownicy Działu Nacz. Technologia w 100 proc. zadeklarowali świadczenia na ten cel. Łańcuch dobrej woli byłby zapewne już zamknięty, gdyby nie chorzy i bawiący aktualnie na urloпах pracownicy. Ich odsetek jest jednak niewielki. Załoga huty zatem i tym razem zdała egzamin z wyrobienia obywatelskiego i społecznego, ludzkiego poświęcenia.

A minusy? Słabo — jak dotąd — przebiega podpisywanie deklaracji w Walcowniach Wstępnych. Nie najlepiej też w DI huty. Mamy nadzieję, że i te załogi wkrótce dołączą do całości, nie odmawiając swej pomocy.

Załoga HiL deklaruje b. często 0,5 proc. miesięcznych poborów. Z niewielkich składek (przeciętnie przypada na pracownika 15-20 zł — niedużo do wskaźnika świadczenia) szybko urosną miliony. Dla potrzeb całego kraju i dla naszych własnych potrzeb! (jd)

Mieczysławowi Szymańskiemu

członkowi Prezydium Rady Zakładowej TM składamy wyrazy głębokiego współczucia z powodu śmierci Matki.

Rada Zakładowa
Rada Wydziałowa
i Załoga W-1

Juliuszowi Górze

serdeczne wyrazy współczucia z powodu śmierci Matki

składają
Kolektywy kierowniczy,
koleżanki i koledzy z W-80

Odeszli od nas na zawsze
nasi towarzysze broni —

Tytus Ostachowicz

Stanisław Wodziński

— uczestnicy walk o wolną Polskę podczas II wojny światowej, więźni przez hitlerowców.

Rodzinom Zmarłym serdeczne wyrazy współczucia składa

Zarząd Oddziału Fabrycznego ZBoWiD w Hucie im. Lenina

Serdecznie dziękuję Kolektywowi Kierowniczemu W-29, Kolegom, Znajomym i Przyjaciółom — za okazane mi współczucie, pomoc i udział w pogrzebie mojej Żony.

ADAM DURBACZ

Jadwidzie Podleckiej

serdeczne wyrazy współczucia w związku ze śmiercią Ojca

składają
koleżanki i koledzy z Działu Prawnego

Z głębokim żalem zawiadamiamy że w dniu 28. I. 73 zmarł

mgr inż.

Tytus Ostachowicz

były długoletni pracownik Pionu Głównego Konstruktora HiL. Odszedł od nas wzorowy, niezapomniany pracownik i Kolega.

Żonie oraz Rodzinie zmarłego składamy wyrazy głębokiego współczucia.

Kierownictwo,
Rada Oddziałowa,
Koleżanki i Koledzy Pionu Głównego Konstruktoru HiL

By siłę słowa nieustannie towarzyszyła siła przykładu

SKRÓT REFERATU TOW. JOZEFA NOWOTNEGO
NA XI KONFERENCJI SPRAW.-WYBORCZEJ PZPR

Dzisiejsza Konferencja zamyka wielomiesięczny okres trwania kampanii sprawozdawczo-wyborczej, kampanii, której dorobek znajduje swoje odzwierciedlenie w „Projekcie programu działania KF PZPR”.

Kampania ta, miała bez wątpienia doniosłe znaczenie w życiu naszej organizacji. Dokonane w trakcie jej trwania oceny poszczególnych organizacji i ich aktywności kierowniczej oraz wybory nowych, wielu młodych ludzi do władz, miały oprócz walorów wychowawczych, duże znaczenie polityczne.

Możemy śmiało powiedzieć, że nasza fabryczna organizacja wyszła z tej kampanii wzmocniona wewnętrznie, bardziej zważała ideowo, zdalna do dalszego, aktywnego i ofensywnego działania.

Świadomość celów, głębokie poczucie odpowiedzialności za formułowane i podejmowane coraz trudniejsze i bardziej skomplikowane zadania — cechują aktywny i szeregowych członków naszej organizacji. Są oni świadomi tego, że na nich głównie spoczywa obowiązek realizacji tych zadań. Kampania wykazała w sposób jednoznaczny, że obowiązki te będą ciągle wzrastały.

Czekają nas nowe problemy. Zawarliśmy je w naszym programie na lata 1973—74. Najogólniej rzecz biorąc, zadaniem organizacji partyjnej w przedsiębiorstwie, jest takie działanie inspiratorskie, wychowawcze i kontrolne, które zapewni jego funkcjonowanie zgodne z interesem społecznym. Działanie zatem organizacji partyjnej, sprawdza się w efektach pracy przedsiębiorstwa, w tym, jak wykonuje ono plany produkcyjne oraz jak funkcjonuje jako organizm społeczny.

Stoją przed nami zadania trudne, mające kluczowe znaczenie dla przyszłości naszego kombinatu. Oprócz stałego unowocześniania gospodarki huty, systemu jej zarządzania oraz organizacji życia społecznego, musimy zapewnić sprawną przebieg realizacji procesów inwestycyjnych.

Takie obiekty, jak Walcownia Blach Karoseryjnych, Transformatorów oraz sześć innych tytułów inwestycyjnych posiadających charakter rozbudowy, modernizacji, ochrony naturalnego środowiska człowieka i środowiska pracy, decydują o przyszłości huty, o jej nowoczesności, o naszym marszu naprzód i to w tempie o wiele szybszym, niż kiedykolwiek dotąd bywało.

Jednym z zasadniczych warunków konsekwentnej realizacji tych zadań, będzie wzmocnienie bieżącej kontroli na każdym szczeblu. Musi to być żelazna reguła obowiązująca wszystkich — zarówno tych, którzy kierują, jak i tych, którzy wykonują określone zadania.

Aktualny system kontroli musi zostać udoskonalony tak, aby w każdej chwili można było rozliczyć zarówno zespół, jak i pojedynczego człowieka z nałożonych zadań.

W obecnej sytuacji — jak to podkreślono słusznie na wielu zebraniach — zadania produkcyjne są jednocześnie zadaniami politycznymi, a stosunek do nich jest jednym z podstawowych kryteriów postawy ideowej.

Podkreślaliśmy wielokrotnie w ciągu minionych dwu lat, że o miejscu człowieka w kolektywie winna decydować rzetelna, wydajna praca. To dobrze, że o tym mówiliśmy, ale jeszcze lepiej będzie, gdy uczynimy z tego bezwzględnie stosowane kryterium.

Mówimy ciągle, że o awansie i premiowaniu człowieka, winny decydować zdyscyplinowanie, świadome zaangażowanie, aktywność i przejawiana inicjatywa. To dobrze, że mówimy, ale będzie znacznie lepiej, gdy uczynimy i z tego bezwzględnie stosowane kryterium, obowiązujące na co dzień i na każdym szczeblu.

Dziś, kiedy przyspieszamy tempo społeczno-gospodarczego rozwoju i chcemy przyspieszać je jeszcze bardziej, te powszechnie znane prawdy, nabierają nowego wyrazu. Sprawa przodowania członków partii, zwiększenia ich wpływów na wzmocnianie wysiłków wszystkich ludzi pracy w realizacji programu dalszego rozwoju Polski, staje się sprawą pierwszorzędnej wagi. W samym założeniu narastającego przyspieszenia, wydłużania kroku, zawarta jest konieczność stałego weryfikowania skuteczności stosowanych metod, odrzucania tych, które okazują się nieprzystające — to znaczy nie służą podnoszeniu efektywności pracy — i sięgania po nowe, bardziej skuteczne. Wytwarzaniu takiej właśnie postawy, sprzyja atmosfera twórczego niezadowolenia z osiągniętych wyników pracy. Jest to jedno z ważniejszych zadań wszystkich ogniw naszej fabrycznej organizacji partyjnej.

O rzeczywistym istnieniu naszych dążeń decyduje przede wszystkim praca każdego członka partii i wyniki tej pracy. Wyniki, które mogą być skuteczne tylko wówczas, gdy więź partii z masami oparta dotychczas głównie na programie i polityce partii, zostanie oparta również mocno na codziennej, stałej więzi członków partii z bezpartyjnymi, na wzajemnej nie tylko jako stały kontakt, ale jako główna metoda partyjnego, ideowego oddziaływania.

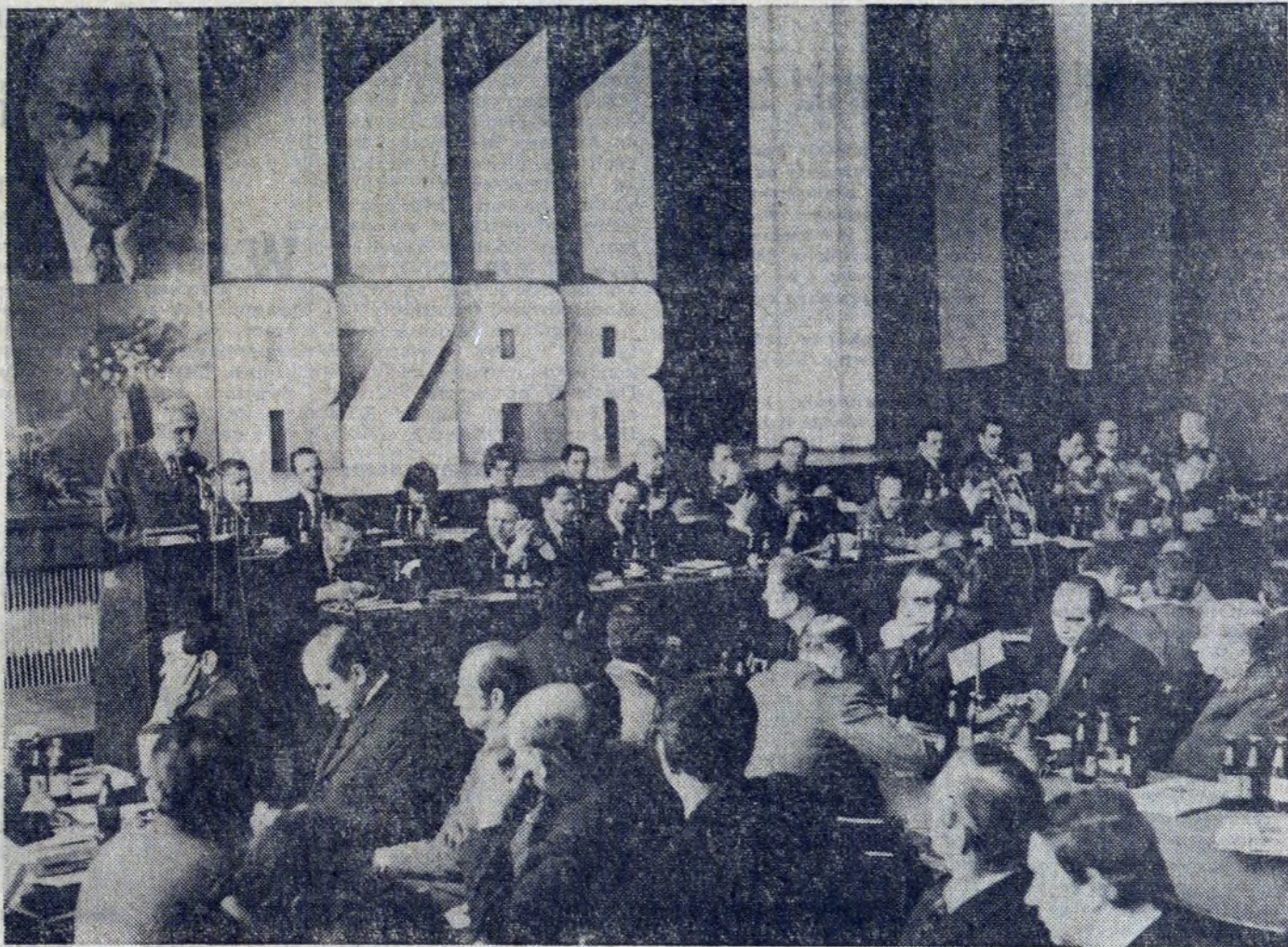
Więź członków partii z bezpartyjnymi, powstaje przecież nie wskutek codziennej wymiany paru grzecznych słów, ale w rezultacie postawy, jaką członek partii zajmuje wobec wysuwanych przez życie problemów oraz jego umiejętności przekonywania ludzi i pozyskiwania ich dla aktywnej realizacji głoszonych przez partię idei i stawianych zadań.

Ogólnospołeczna akceptacja programu i polityki partii, jest niezbędnym warunkiem aktywnego uczestnictwa ogółu pracujących w urzeczywistnianiu programu, ale tylko warunkiem. Aby została ona przetworzona w trwałą i rosnącą aktywność, ludzie muszą zdawać sobie sprawę ze znaczenia tego programu, rozumieć go, a jednocześnie widzieć w członkach partii, która ten program stworzyła, nie tylko propagatorów, ale również najbardziej aktywnych, przodujących jego wykonawców.

Na tej właśnie podstawie — wyjaśniania znaczenia i treści programu VI Zjazdu oraz osobistego zaangażowania członków partii w jego realizacji, kształtuje się rzeczywistość, mocna, codzienna więź partii z masami, zapewniająca pomyślną realizację jej polityki i programu.

W sprawowaniu kierowniczej roli partii uczestniczą wszyscy członkowie partii. Oni bowiem są współtwórcami i realizatorami polityki i programu partii. Urzeczywistniają kierowniczą jej rolę w codziennym życiu, zapewniając prawidłowe wykonywanie założeń programowych, oddziałując na świadomość ludzi, inspirując i pobudzając ich do działania, stwarzając warunki sprzyjające przejawianiu się aktywności i inicjatywy mas.

Tylko wówczas, gdy wszyscy członkowie partii, przyjmują i traktują program partii jako swój własny, gdy przekonani są o jego słuszności i dają temu wyraz, swym aktywnym, zaangażowanym uczestnictwem — istnieje gwarancja — że program ten zostanie pomyślnie wykonany.

W sali obrad Konferencji Fabrycznej PZPR w HIL.

Fot. ST. GAWLIŃSKI

DYSKUSJA W ZESPOŁACH

Szkolenie ideologiczne i kierownicza rola partii

W zespole do spraw funkcjonowania partii i działalności ideowo-wychowawczej, którego obradom przewodniczył tow. Janusz Razowski uczestniczyło 30 delegatów.

Jakie zagadnienia były przedmiotem dyskusji, w której wypowiedziało się 16 towarzyszy — w tym 13 z wydziału wychowawczego i 3 z wydziału politycznego. Szeroko dyskutowano sprawę postaw członków partii — w pracy, w miejscu zamieszkania, postaw światopoglądowych. Wiele również mówiono o roli działacza partyjnego. Kilku mówców krytycznie oceniało braki w pracy szkoleniowej zarówno od strony słuchaczy, wykładowców, jak i potrzeb lepszego wykorzystania zaplecza audiowizualnego.

Tematami podjętymi przez licznych dyskutantów były — grupy partyjne, praca wśród młodzieży oraz formy kontroli aktywności politycznej, ideologicznej i rzeczywistego zaangażowania wszystkich członków.

Oceniano także zebrania sprawozdawczo-wyborcze postulując utrzymanie wysokich wymagań w codziennej pracy. („Jeżeli ktoś dobry, a ktoś inny tylko mierny, dla czego mają mieć taką samą płacę”).

Wskazywano, że słabością

szeregu ogniw partyjnych jest brak konsekwencji w realizowaniu własnych uchwał i wniosków (grupy). Podkreślano też, że należy wszczepiać nawyk załatwiania „na bieżąco” licznych spraw, zamiast zgłaszać je na zebraniach w formie wniosków. Mówiono o roli zebrania partyjnego. Wiele zabiegających głos akcentowało humanitarny, obywatelski i patriotyczny charakter zbiórki prowadzonej na Narodowy Fundusz Ochrony Zdrowia.

W dyskusji wystąpił również i sekretarz KW partii, członek naszej organizacji tow. Józef Klasa. Stwierdził on, że skład osobowy partii jest jeszcze bardzo niejednorodny jeżeli chodzi o wiedzę, zaangażowanie i sprawy światopoglądowe. Przez wiele lat nie edukowaliśmy ideologicznie partii. Niezbędne jest szkolenie i gruntowna praca ideologiczna wśród aktywnych. Od jej wyników zależy, jak partia będzie spełniać kierowniczą rolę.

W czasie obrad zespołu głos w dyskusji zabierali towarzysze: Jachniewicz, Król, Łukasik, Borzęcki, Guzik, Grohla, Klarman, Zarembski, Nita, Gazda, Fopatka, Straszak, Klasa, Wyszyński, Białkowski i Domoń.

Organizacja, jakość, nowoczesność

Dyskusję w tym zespole, któremu przewodniczył tow. Bernard Wojciechowski, należy zaliczyć do udanych. Wszystkich 17 towarzyszy zabierających głos miało przemyślane i konstruktywne wystąpienia. Wachlarz zagadnień był niezmiernie szeroki. Od sprawy warunków pracy i wypoczynku załogi, do konieczności lepszego wyposażenia huty w aparaturę kontrolno-pomiarową. Na kilka wybranych zagadnień chciałbym zwrócić szczególną uwagę.

Nasza huta powoli się starzeje, obiektem przybiera wiek. Wprawdzie nie jest on jeszcze... sędziwy, ale daje o sobie znać konieczność remontów. Mamy w hucie stanowczo za mały potencjał robot budowlanych. Brak ok. 60 pracowników. Dla zapewnienia prawidłowego przebiegu remontów trzeba pomyśleć o uzupełnieniu tego niedoboru.

Mimo, iż wszyscy przyznają rację załodze ZRH domagają

Wniosek? Stworzyć dla HIL jakąś „pułę” dewizową, która umożliwi zakupy najnowocześniejszej aparatury za granicą. Wydatek sówicie się opłaci.

Jesteśmy — chcąc nie chcąc — dużym przedsiębiorstwem komunikacyjnym. Codziennie tysiące ludzi przewożymy do pracy i z pracy. Mamy małe taboru autobusowego, w dodatku jest on stary, niefunkcjonalny. Stąd prośba do resortu o przydział dla huty kilku „Berlietów”, które rozwiązałyby trudną sytuację komunikacyjną i stworzyłyby lepszą bazę dla przewozów wypożyczynowo-turystycznych hutników. Konieczne jest ujedno-

liczenie posiadanego taboru samochodowego, bowiem przy obecnej „pstrokacizmie” wyposażenia, nie możemy sobie poradzić z częściami zamiennymi i remontami.

Poruszyłem tylko kilka zagadnień spośród dziesiątek. Dyskusja w zespole obfitowała w liczne wnioski. Zostały one umieszczone w protokole.

Głos w dyskusji zabrali tow. Knapik, Zabawa, Grabczyński, Polatyński, Banaś, Kopyto, Tomczyk, Pieniążek, Gruszczyński, Kotarba, Roniek, Kowalski, Szydek, Kuraś, Dworak, Piotrowski, Graszewski. Ponadto kilku złożyło swe głosy na piśmie. (jd)

Inspiratorska rola samorządu

W trzecim zespole problemowym obradowało 67 delegatów, przewodniczyli towarzysze: Alfred Miodowicz i Roman Bragiel. Podczas dyskusji koncentrowano na następujących zagadnieniach: rola KSR w zakładzie pracy, sprawy gospodarcze kombinatu i warunki pracy załogi, rozwój racjonalizacji i wynalazczości oraz problemy kobiet pracujących.

Mówiąc o samorządzie robotniczym i jego miejscu w zakładzie pracy, wskazywano na funkcję inspiratorsko-kontrolną w realizacji zadań produkcyjnych i społecznych.

Wnioskowano, by KSR wcześniej opiniowała plan produkcyjny, w trakcie jego powstawania i przed zatwierdzeniem.

Z zagadnień gospodarczych na uwagę zasługuje sprawa kompleksowej modernizacji i rozbudowy huty. Z dużą troską analizowano stan zaplecza transportowego HIL. Bowiem wobec zwiększonych zadań produkcyjnych istnieje potrzeba rozbudowy i usprawnienia pracy naszej służby transportowej. Jak nie bagatelna to kwestia, świadczą choćby takie liczby: Huta im. Lenina absorbuje 7 proc. środków transportu w kraju i 20 proc. przewozów PKP w okręgu krakowskim. Niemalą range nadano sprawom młodzieży hutniczej. Z wnikliwością rozstrząsano problemy adaptacji młodych w zakładzie i stworzenia nowo przyjętym perspektyw awansu. Niezmiernie ważną rolę w tym względzie przypada mistrzowi, który jest tym pierwszym nauczycielem i wychowawcą. Dlatego też przy okazji zaznaczyć należy, że wskazywano na potrzebę odpowiedniego zaszeregowania i wynagradzania mistrza.

W sumie głos zabralo 16 towarzyszy. Byli to: Józefa Bar-

do, Boruta, Czeka, Dałkowski, Dobrzański, Frączak, Grudnik, Kowar, Kurnik, Pilech, Polak, Stanek, Szewczak, Waszczak, Wicher i Wolak. Kilku towarzyszy złożyło swe wypowiedzi na piśmie. Dołączono je do protokołu Konferencji. (R)

Wytnij i zachowaj!

Wielki konkurs bhp-owski trwa

Jest rzeczą powszechnie wiadomą, że sprawy bezpieczeństwa i higieny pracy w Polsce leżą w centrum uwagi wszystkich odpowiedzialnych za stosowanie bezpiecznych metod pracy. Mając na uwadze te racje, Centralna Rada Związków Zawodowych wspólnie z Naczelną Organizacją Techniczną, ogłosiła na początku 1972 r. otwarty, wieloletni konkurs bhp, zmierzający do osiągnięcia trwałej i kompleksowej poprawy warunków pracy oraz uzyskania w zakładzie bezwzględnej i odczuwalnej poprawy stanu bhp, przez wyeliminowanie w maksymalnym stopniu z naszego życia takich zjawisk, jak:

- toksyczne zanieczyszczenia powietrza w pomieszczeniach i atmosferze,
- hałas i wibracje,
- szkodliwe i nadmierne promieniowanie cieplne, jonizujące, mikrofalowe itp.,
- oraz uciążliwości lub zagrożenia stanowiące najczęstszą przyczynę powstawania wypadków przy pracy i zachorowań na choroby zawodowe.

Ta ze wszech miar cenna inicjatywa czynników centralnych, które na nagrody za najlepsze rozwiązania w skali kraju przeznaczają co roku niebagatelną kwotę 1 000 000 zł, znalazła w Hucie im. Lenina, w Radzie Zakładowej Kombinatu, Dyrekcji Technicznej, Pionie Głównego Inżyniera ds. Techniki oraz OR Naczelnej Organizacji Technicznej, żywo nią zainteresowanych protektorów.

Poparcie to wyraziło się ogłoszeniem konkursu w Hucie im. Lenina, na który zgłoszono już wiele cennych projektów.

Organizatorzy konkursu czują się jednak w obowiązku przypomnieć ogółowi pracowników Huty im. Lenina podstawowe kryteria konkursu, który trwa nadal. Wierzymy, iż atrakcyjność i pożyteczność tematyki, jak również świadomość korzyści, jakie może osiągnąć huta i pracownicy, mobilizuje do jeszcze większego udziału w konkursie.

Na odbudowę Pomnika Grunwaldzkiego

Mało która społeczna akcja zyskała sobie takie autentyczne poparcie, jak zbiórka funduszy na odbudowę Pomnika Grunwaldzkiego w Krakowie. Nasi hutnicy zebrali już na ten cel dziesiątki tysięcy złotych. Ostatnio pracownicy Pionu Kontroli Jakości Wydziałów Metalurgicznych HIL (KJ-2) przeprowadzili zbiórke pieniędzy i uzyskali w niej piękne rezultaty. Zebrali na fundusz odbudowy pomnika-symbolu zwycięstwa polskiego nad krzyżactwem, 1 444 zł. Kwotę powyższą wpłacili na konto odbudowy pomnika w NBP.

Zbiórka funduszy trwa. W tej szlachetnej akcji nie powinno zabraknąć nikogo. (Jd)

Zobowiązanie załogi „Mostostal”

Na ostatniej Konferencji Samorządu Robotniczego w nowohuckim „Mostostalu” dokonano oceny działalności przedsiębiorstwa za rok 1972. Plan wykonany został w 103,5 proc., co dało dodatkową produkcję w wysokości 59 mln zł. Plan roku 1973 założono wyższy o 35 proc. w stosunku do roku ubiegłego. Załoga zobowiązała się jednocześnie do przekroczenia planowanych zadań.

Ponadto KSR podjęła uchwałę w sprawie zamontowania elementów Pomnika Grunwaldzkiego w czynnie społecznym i wykonania rzeźby przestrzennej na terenie miasta, z okazji roku kopernikowskiego. (R)

ność konkursu i wskazuje na potencjalnych kandydatów do nagród konkursowych. Nie będziemy dalecy od prawdy, jeżeli dopatrywać się ich będziemy w pionie Gł. Inżyniera ds. Ochrony Środowiska, służbach bhp, pionie Gł. Mechanika (szczególnie na odcinku walki z hałasem i wibracjami), które całym swym potencjałem, przy pomocy swych organizacji NOT i KTiR, winny skoncentrować się na wykazanej powyżej tematyce.

Szczegółowe informacje dotyczące zasad i warunków konkursu otrzymać można: w Dziale Wynalazczości i Ochrony Patentowej HIL, w KTiR HIL oraz w OR NOT.

Inż. JERZY PILCH
Przewodniczący KTiR HIL

Wśród pracowników wydziału W-17 — w oddziale remontów obrabiarek — ludzi z zacięciem do pracy społecznej i produkcyjnej inicjatyw jest dużo. Dziś pokazujemy zespół z brygady Ob. Szworko (ten z prawej) — obok Bobek i Jędrzejczyk, nad rozpracowaniem kolejnej, solidnej roboty. Wspomnieć należy, że Oddział we współzawodnictwie zajmuje zawsze czołowe miejsce.

Z życia organizacji związkowej HIL

Poprawiają się warunki pracy i wypoczynku załogi

W poprzednim numerze „Głosu” przedstawiłem przebieg realizacji programu poprawy warunków pracy, wypoczynku i zdrowia załogi HIL. Omówiłem szczegółowo rozwój budownictwa obiektów socjalnych na terenie huty. Pora teraz na stworzenie pełnego obrazu. Co wybudowaliśmy i co będziemy realizować dla załogi HIL, w zakresie obiektów wypoczyn-

kowych i sportowo-rekreacyjnych?

DO ZOBACZENIA — W KRYNICY

W programie zamierzeń były na lata 1972—75 dwa obiekty wczasowe dla hutników oraz ośrodek kolonijny, który ma zastąpić obiekt w Swinoujściu—Warszowie, przewidziany do likwidacji wskutek rozbudowy portu. W Krynicy — jak już informowałem — trwa budowa domu profilaktyczno-leczniczego dla załogi HIL. Realizacja w latach 1972—74. Budowa przebiega zgodnie z planem: prowadzi ją SOWI HIL. Oddanie obiektu do użytku — z końcem 1974 roku.

W Zakopanem uzyskaliśmy lokalizację domu wczasowego na terenie Jaszczerówki-Bory. Politechnika Krakowska opracowała projekt koncepcyjny zagospodarowania terenu, uzgodniony z Wydz. Budownictwa Prez. RN m. Krakowa. W programie na rok bieżący przewidziane jest opracowanie dokumentacji i rozpoczęcie w II półroczu robót przygotowawczych do budowy.

Jak okazało się, likwidacja ośrodka kolonijnego w Warszawie, przewidziana pierwotnie na rok 1974, uległa przesunięciu na dalszy termin. Przeprowadzone zostały rozmowy z władzami terenowymi w Kołobrzegu, w ich wyniku złożony jest wniosek o lokalizację na budowę ośrodka kolonijnego w Dźwirzynie koło Kołobrzegu. Budowa tego ośrodka przewidziana jest na lata 1974—75.

SWINUJŚCIE LUB KOŁOBRZEG

Na tym nie koniec. W latach 1973—75 powinna być opracowana dokumentacja umożliwiająca realizację budowy zaplanowanego w Swinoujściu domu sanatoryjno-wczasowego. Zmieniła się jednak koncepcja, bowiem władze terenowe miasta Kołobrzeg złożyły hucie korzystniejszą ofertę, zależną jednak od zlokalizowania tego obiektu na terenie właśnie tego nadmorskiego uzdrowiska. Rzecz polega na tym, że Kołobrzeg zabezpieczy nam opracowanie dokumentacji oraz wykonawstwo robót budowlano-montażowych. Dodać do tego należy, że miasto posiada rezerwy w zapleczu balneologicznym. Kuśśca oferta, nie więc dziwnego, iż rozważana jest zamiana lokalizacji ośrodka sanatoryjno-wczasowego ze Swinoujścia na Kołobrzeg. Decyzja w tej sprawie zapadnie — w wyniku dodatkowych rozmów — do końca I kwartału bież. roku.

Oprócz programu, który omawiam, realizowana jest budowa ośrodka rekreacyjnego w Rabie Niżnej. Budowę prowadzi Pion DA huty. Obiekt ten powinien być oddany do końca bież. roku.

W STAREJ, ARYSTOKRATYCZNEJ REZYDENCJI

Dalsza miła wiadomość dotyczy wejścia huty na teren Jezior Mazurskich. Z inicjatywy Rady Zakładowej Kombinatu przejęła nasza huta zamki w Karnicach. Przewiduje się wybudowanie na bazie tego obiektu dużego ośrodka wczasowo-turystycznego. Przeprowadzony zostanie remont kapitalny zamku, który pomieści zaplecze socjalne oraz ok. 60 miejsc mieszkalnych, czynnych przez cały rok. W pobliżu zbudujemy pawilonowy ośrodek sezonowy zawierający ok. 200 miejsc wypoczynkowych.

Do końca I kwartału br. będą opracowane wytyczne do projektowania, zostanie ulokowane wykonanie dokumentacji, ustalony będzie program zabezpieczenia środków finansowych i form organizacyjnych realizacji robót, zarówno o charakterze remontowym jak i inwestycyjnym. Cieszymy się udziałem w pokrywaniu kosztów zadeklarowali: Woj. Konserwator Zabytków w Olsztynie oraz Woj. Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki.

NARESZCIE I BASEN Z PRAWDZIWEGO ZDARZENIA

A teraz o budownictwie typu sportowego. Zgodnie z programem rozpoczęte zostały w 1972 roku prace ziemne przy budowie basenu kąpielowego oraz prace projektowe związane z adaptacją dokumentacji basenu kąpielowego typu „Mikolów”. Mimo znacznych trudności gruntowych i dokumentacyjnych, które skomplikowały prace, plan na rok bieżący przewiduje wykonanie w pełni basenów oraz „stanu surowego” pawilonu przy basenie. Budowę prowadzi SOWI HIL. Zakłada się szeroki udział czynów społecznych załogi huty, szczególnie przy wykonywaniu konstrukcji stalowych oraz instalacji energetycznych. Konieczna będzie także pomoc w pracach nie wymagających kwalifikacji fachowców.

W toku opracowywania jest dokumentacja rozbudowy widowni stadionu KS Hutnik, budowy małego lodowiska, pokrycia lodowiska dużego, budowy parkingu przed halą sportowo-widowiskową. Realizacja tych wszystkich zamierzeń przewidziana jest na lata 1974—75.

IMPULS DO DOBREJ ROBOTY

Nad tymi sprawami dyskutowało ostatnio Prezydium RZK. Trzeba przyznać, że zakres dokonanych i horzont najbliższych zamierzeń, budzą szczerze uznanie. W błyskawicznym tempie nadrabiamy wieloletnie zaniedbania i opóźnienia. Taki program jest impulsem do dobrej pracy.

JERZY DANIEK

Konsultacje dla artystów-amatorów

Warto wiedzieć, że w każdy pierwszy poniedziałek miesiąca (w lutym będzie to 5-go), w Klubie-kawiarni ZDK HIL, profesor Włodzisław Hodyś, udziela konsultacji artystycznym amatorom. Na konsultacje, za-

interesowani winni przynieść swoje prace, co do których pragną zasięgnąć opinii fachowca.

Na zdjęciu — kol. Szymańczuk prezentuje swój najnowszy obraz, który w styczniowej konsultacji, uzyskał wysoką ocenę. (okt.)

Nowe zobowiązanie

Piękny, godny leninowców, czyn produkcyjny załogi huty nie zakończył się z rokiem 1972. Jego wartość wyniosła — jak wiadomo — 807,3 mln zł. Mamy meldunki o podjęciu nowych zobowiązań i czynów społecznych w ramach wkładu załogi HIL do banku — tym razem — 30 miliardów.

W odpowiedzi na apel Sekretariatu KC PZPR o poparcie programu dalszego dynamicznego rozwoju kraju, dodatkowym czynem produkcyj-

nym, załoga Walcowni Gorącej Taśm HIL zobowiązała się wyprodukować w bież. roku dodatkowo 15.000 ton taśmy i zmniejszyć wybrak użytkowy z 2,2 proc. do 1,8 proc.

Zobowiązania powyższe podjęła załoga Wydz. P-66 na konferencji Rady Zakładowej. O dalszych postanowieniach naszych hutników, wyrażających się już obecnie dodatkową produkcją o wartości ok. 300 mln zł, poinformuję niebawem. (Jd)

Dzięki ich pracy 4,5 tys. ton stali ponad plan

JÓZEF BRZEK — I wytopiacz IV pieca martenowskiego. Pracownik HIL od 1954 roku. Mąż zaufania grupy związkowej, doświadczony i zdyscyplinowany, chętnie przekazuje swe doświadczenia młodszemu kolegom.

EUGENIUSZ JAGIELSKI — II wytopiacz IV pieca martenowskiego. Pracownik HIL od 1954 roku. Mąż zaufania grupy związkowej, doświadczony i zdyscyplinowany, chętnie przekazuje swe doświadczenia młodszemu kolegom.

MIECZYSLAW KŁOCZKOWSKI — mistrz pieców martenowskich, w Hucie im. Lenina pracuje od roku 1955. Absolwent Szkoły Zawodowej i Technikum Hutniczego. Jeden z ludzi „dobrej roboty”.

STANISŁAW NATKANIEC — II wytopiacz IV pieca martenowskiego. W P-50 zatrudniony jest szmat czasu, bo 18 lat. Nie dziwnego, że zna wydział i jego problemy „jak własną kieszeń”. Doświadczony, ceniony przez kierowników i kolegów.

RENISŁAW MADEJ — I wytopiacz IV pieca martenowskiego. Mimo młodego wieku, pełni z powodzeniem tę odpowiedzialną służbę hutniczą. W HIL od roku 1950, ale z tajemniczymi wiedzami metalurgicznej zapoznał się już wcześniej — w hucie „Bobrek”.

ALFONS CIEKAŃSKI — operator IV pieca martenowskiego, przewodniczący koła LOK na zmianie I. W Hucie im. Lenina pracuje już od roku 1954. Świetny fachowiec, pracownik, na którym można polegać.

Fot. M. GLADYSER

SPORT i turystyka

To był decydujący mecz!

Po pierwszym spotkaniu drugiej rundy, z Unią Tarnów, które dla koszykarek Hutnika było formalnością (76:34), miał nastąpić decydujący dla naszych dziewcząt egzamin w Brzegu. Z tamtejszą Stalą (zajmującą 2 pozycję), hutniczanki z największym trudem, w ostatnich sekundach, poradziły sobie w pierwszej rundzie we własnej hali. Toteż bardzo obawialiśmy się o rezultat niedzielnej konfrontacji.

Rzeczywistość okazała się łaskawa, mimo nielaskawości sędziów, pracujących „pod publiczkę”. Na nic zdał się też ogromny doping sympatyków Stali. Zawodniczki Hutnika były wyjątkowo dobrze w tym dniu dysponowane i wygrały 54:46. Szczególnie korzystnie prezentowały się Kosman, Mu-

siał, wracająca do wysokiej formy Rerutko i Kucharska.

Mecz od pierwszych minut był bardzo zacięty. Do 18 punktów prowadziły stale koszykarki Brzegu. Do przerwy było jednak 24:22 dla Hutnika. Po zmianie stron przewaga krakowianek wzrastała, dochodząc w pewnym momencie do 16 punktów. Okazało się to zbawienne, gdyż wskutek stronnictwa odgrywania fauli prawie cała pierwsza piątka musiała przed końcem opuścić parkiet. Zwycięstwo zostało jednak utrzymane.

Punkty dla Hutnika zdobyły: Kucharska 17, Musiał 13, Rerutko 12, Madej 6, Maciejewska 4, Nemś 2.

Jutro, w hali KS Hutnik — kolejny mecz. Tym razem z MKS-em Zabrze, początek o godz. 14.00. (ms)

Potwierdzili I-ligowe aspiracje

Dla uczczenia 28 rocznicy wyzwolenia Krakowa rozegrano w hali Hutnika turniej piłkarski z udziałem I ligowej Wisły, II ligowej Hutnika i III ligowych zespołów Garbarni i Unii Tarnów.

Spotkania rozgrywane 2x25 minut, z udziałem 5 zawodników, zmienianych systemem hokejowym, a więc dowolnie, podczas całego meczu.

Puchar Wyzwolenia zdobyli ostatecznie piłkarze Hutnika, którzy w pierwszym pojedynku wygrali zasluzenie i przekonując z Wisłą 3:1, po bramkach strzelonych przez Ankusa, Srokę i Herisza.

W finale Hutnik rozgromił Unię, która wcześniej wygrała z Garbarnią 5:1. Wynik — 7:1, a bramki tym razem zdobyli: Sroka 3, Herisz, Ankus, Ząbek i Drobny po jednej. (ms)

Ze sportu szkolnego

Zakończono pierwszą rundę rozgrywek szkół podstawowych i średnich w siatkówce i koszykówce, prowadzonych przez ZD SZS i Dzielnicowy Szkolny Ośrodek Sportowy w Nowej Hucie. Oto rezultaty:

Wśród dziewcząt ze szkół podstawowych w siatkówce najlepiej wypadła Szkoła nr 84, a w koszykówce najczęściej

zwycięstw uzyskala Szkoła nr 100. Wśród chłopców najlepszymi siatkarzami byli przedstawiciele Szkoły nr 92, natomiast koszykarzami — Szkoły nr 100;

dziewczęta szkół średnich grały tylko w koszykówkę. Najlepsze tu okazało się XVI LO; chłopcy natomiast — z Technikum Hutniczo-Mechanicznego. W siatkówce najlepiej wypadła Szkoła nr 84, a w koszykówce najczęściej

Przedstawiciele Nowej ekipy Hutnika — juniorzy Majkrzak i Oniśkowski walczą na tarnowskim ringu o tytuły mistrzów okręgu.

Pożyteczne spotkanie

Wszyscy w jakimś zakresie korzystamy z usług Służby Zdrowia. W kontaktach tych, podyktowanych przeważnie smutną koniecznością, natrafia się często na trudności we wzajemnym porozumieniu się — niekiedy dochodzi do konfliktów...

Rozumiemy przykłą sytuację człowieka chorego — nie łatwa jest również tutaj rola lekarza i pracowników Służby Zdrowia i dlatego każda próba zburzenia bariery często dzielącej lekarza od pacjenta, należy zaliczyć do spraw ogromnej wagi.

Próbę taką zainicjował w ubiegłym tygodniu Komitet Osiedlowy osiedli: Centrum A, Ogrodowego, i Hutniczego, (którego przewodniczącym jest P. Jesion) — organizując zebranie o specjalnym charakterze. Gośćmi zebrania byli: dyrektor Przychodni Dzielnicowych w NH dr J. Kusonowicz, lekarze rejonowi, pielęgniarki środowiskowe, osieku-

nowie społeczni, przedstawicielki Ligi Kobiet.

Obecni na zebraniu mieszkańcy osiedli mieli więc możliwość bezpośredniego wypowiedzenia się na temat funkcjonowania naszej Służby Zdrowia. Podstawę do wypowiedzi dał wprowadzony od 1 stycznia ubiegłego roku, nowy system organizacyjny lecznictwa otwartego w Nowej Hucie. Zmiany, jakie zastosowano w lecznictwie, miały na celu wprowadzenie jak najdalej idących udogodnień dla ludzi leczących się w przychodniach. Po rocznym doświadczeniu, cenne stały się wszelkie uwagi o złych i dobrych stronach nowego systemu.

Niezależnie od tego, uczestnicy zebrania zostali powiadomieni o bieżących udogodnieniach, dalszych planach rozwojowych i o nowych inwestycjach dla Ośrodków Zdrowia.

Innym bardzo ważnym tematem poruszonym na zebra-

niu, była sprawa Opieki Społecznej. Problem ten z każdym rokiem nabiera coraz większej wagi, w związku ze wzrastającą liczbą starych oraz sporej grupy ciężko, nieuleczalnie chorych. Obecna sytuacja wiąże się już z koniecznością budowy Domu Opieki Społecznej.

Kierownik Dzielnicowego Ośrodka Opiekuna Społecznego J. Równany wspominał o zakładzie dla dzieci głęboko upośledzonych, które znalazły schronienie w budynku po przedszkolu w osiedlu Hutniczym. Dzieci te są narażone na duże przykrości ze strony mieszkańców okolicznych bloków. Przypokroci doprawdy pisać o tej sprawie wynikłej z bezmyślności, braku kultury, oraz w pewnym sensie, nieszczerliwej lokalizacji zakładu w głębi osiedla, między blokami mieszkalnymi. Uważam, że władze powinny zająć jakieś stanowisko i znaleźć inne pomieszczenie, a nawet zbudować nowy budynek dla naprawde nieszczerliwych istot, które przecież należą do społeczności naszej dzielnicy.

(kog)

Odetchnęliśmy...

Zły los tak pokierował kalendarzem rozgrywek I ligi siatkówki, że w pierwszych dwunastu spotkaniach Hutnik — jeśli chciał zdobyć jakiś punkt — musiał zdobyć go w meczu wyjazdowym. Do tej pory bowiem tylko mistrz i wice-mistrz Polski gościli w hali na Suchych Stawach. A że są to zespoły poza konkurencją, hutnicy stali na straconych pozycjach.

Jeśli więc w tej sytuacji uciuliśmy trzy punkty i wyprzedzając w ligowej tabeli warszawski AZS, to jest to chyba rezultat nie przynoszący ujemny młodemu zespołowi, pozwalający optymistycznie patrzeć w przyszłość.

Ta najbliższa — to pojedynki z mielecką Stalą, zespołem, który zdobył już sześć punktów, sadowiac się pewnie w środku tabeli. Ostatnie spostrzeżenia każą

nam jednak widzieć w Hutniku równorzędnego przeciwnika mieleczan. Trener Siracki podkreśla znamieny fakt, że stołeczny AZS pokonał nas umiejętnością rozgrywania końcówek, co było przecież nie najmocniejszą naszą stroną. Wrócił do wielkiej formy b. olimpijczyk, J. Szymczyk, któremu w Warszawie dzielnie sekundował Kolo-dziejski (sobota — 17.30; niedziela — 10.00.).

A potem już druga runda, w której Hutnik będzie miał okazję zrewanżować się Legii, Beskidowi, Skrzemu, wygrać ponownie z AZS-em. To, że taka szansa istnieje, nie oznacza jednak, spokojnej, niezagrożonej egzystencji. Chwila słabości, dekoncentracji i szansa może umknąć. Harcerskie zawołanie: czuwaj, powinna zatem stać się na długie tygodnie hasłem siatkarzy!

1:1 koszykarzy

Także koszykarze rozegrali już dwa spotkania II rundy. W pierwszym, w Rudzie Śląskiej, przegrali wyraźnie 63:75, będąc zespołem słabszym; w drugim pokonali zasluzenie — Gluchy, w stosunku 56:51, prowadząc przez cały mecz.

Dziś i jutro (godz. 20 i 12.30), w hali KS Hutnik, przeciwnikiem naszych koszykarzy będą zespoły AZS Opole i Metalu Kluczbork. Pierwszy należy do groźniejszych przeciwników w III lidze. Walka o komplet zwycięstw będzie więc trudna.

—

Bokserzy też rozpoczęli...

Niedzielną premiera II ligowych rozgrywek pięściarskich zgromadziła w hali Hutnika sporo publiczności. Wydawało się, że bydgoski Zawisza nie będzie łatwym dla hutników przeciwnikiem, tymczasem zwycięstwo naszych bokserów było wysokie 25:15 (wg starej punktacji 13:5).

Zwycięskie walki stoczyli A. Ryś, Talar, Jagielski, Żurkowski, Kubik, Dragan, Mrowiec, a Skalka zremisował.

Najlepiej zaprezentowali się: Talar, Kubik i Ryś. (ms)

III Okręgowy Turniej w tenisie stołowym — rozstrzygnięty

W grupie seniorów: I miejsce zajął Józef Petek, II — Adam Lenda, III — Wiesław Chajdecki. Wszyscy trzej z Hutnika. Na następnych pozycjach uplasowali się kolejno: Stanisław Weisla z KS Wanda, Bogusław Madej z RKS Metal Węgierska Górka, Waldemar Hawryluk, Czesław Skowronek, Kazimierz Lenda — z KS Hutnik.

Jak z tego wynika, wśród 8 finalistów znalazło się 6 zawodników z Hutnika.

A oto wyniki uzyskane przez kobiety-seniorki I — Barbara Stachnik (Górniki Wieliczka), II — Barbara Ratzke (Hutnik), V — Grażyna Zych — Hutnik.

Tu PTTK HiL

W rocznicę wyzwolenia Oświęcimia

Tradycyjne już wzajemne kontakty łączą turystów Huty im. Lenina i chemików zakładów w Oświęcimiu. W niedzielę 28 bm., z okazji 28 rocznicy wyzwolenia Oświęcimia, odbył się w tym mieście Rajd Chemiczów. Zgromadził on ok. 1.400 uczestników z całej Polski, wśród nich turystów pieszych z HiL.

Wycieczkę należy zaliczyć do udanych. Zwiedziliśmy teren b. obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu i słynnego obozu zagłady w Brzezince. Przy pomniku ofiar hitlerowskiego faszyzmu, w miejscu gdzie masowo ginęli ludzie, pędzeni do budowy zakładów chemicznych IG w Oświęcimiu-Monowicach, złożyliśmy wianzek kwiatów. Zwiedziliśmy następnie piękny kryty basen kąpielowy (o olimpijskich wymiarach, jedyny tego typu obiekt w Polsce), sztuczne łódzisko Zakładów Chemicznych.

Podziwialiśmy wspaniałe osiągnięcia tej zagłady, która w dziedzinie rozwoju bazy sportowo-wypoczynkowej, zrobiła milowe kroki. Nie przesadzę jeżeli powiem, że wszyscy uczestnicy wycieczki wzdychali po cichu: kiedy my doczekamy się takich, z najprawdopodobniejszego zdarzenia, obiektów rekreacyjnych, u nas.

Zakończenie rajdu odbyło się w Domu Kultury Zakładów Chemicznych. Wysłuchaliśmy relacji jednego ze zbawionych o walkach ruchu oporu na tym terenie, o pomocy niesionej uciekinierom z obozu koncentracyjnego „Auschwitz”. Z zaproszenia do udziału w kolejnym zimowym rajdzie, na pewno skorzystamy.

Wycieczkę zorganizowała Komisja Turystyki Pieszej Oddziału PTTK HiL.

PTTK W ZAKŁADZIE STAŁOWNICZYM

Z udziałem przewodniczącego Rady Zakładowej Stałowni Martenowskiej tow. Bernarda Kowalka i przedstawicieli

Biura Zarządu Oddz. kol. Jaceka Łukaszewskiego, odbyło się w dniu 29 stycznia zebranie Koła PTTK P-50. Udział w nim wzięli przedstawiciele wszystkich „zjednoczonych” jednostek produkcyjnych.

Sprawozdanie z działalności koła wygłosił jego przewodniczący kol. Edward Woźniak. Następnie odbyła się dyskusja, podczas której omówiono plusy i minusy pracy koła. Póstanowiono m. in. więcej uwagi zwrócić na młodzież, dążyć do rozwoju szeregów koła (liczy ono aktualnie niespełna 40 członków), reaktywować rajdy stałowników, organizować więcej dobrze przygotowanych, atrakcyjnych imprez turystycznych i wycieczek.

We wszystkich wydziałach wchodzących w skład Zakładu Stałowniczego pozostają — jak dotąd — koła PTTK. Powołano jedynie zespół koordynacyjny, w skład którego wchodzi przedstawiciele wszystkich kół PTTK P-50, P-55, P-51. Dokonano wyboru trzech delegatów na Walny Zjazd Sprawozdawczy Oddziału PTTK HiL.

UWAGA NARCJARZE!

Przypominamy, że Klub Narciarski Oddz. PTTK HiL organizuje dla pracowników zatrudnionych w ruchu 4-brygadowym wycieczki narciarskie dostosowane do tego systemu. Duże udogodnienie! Niewątpliwie narciarze pracujący w ruchu 4-brygadowym z radością skorzystają z okazji pojeżdżenia na „deskach” nie tylko w niedzielę, ale i w innych dniach wolnych od pracy. Warunki są świetne, zachęcam do zgłoszeń.

Oto terminy najbliższych wyjazdów na narty do Bukowiny Tatrzańskiej: dla zmian „A” — 15. II i 19. III, dla zmian „B” — 12. II i 15. III, dla zmian „C” — 19. II i 7. III, dla zmian „D” — 7. II, 23. II i 21. III. Terminy ten warto wyśledzić i zachować

Zgłoszenia przyjmuje i informację udziela Biuro Oddziału PTTK HiL, kol. Czesław Anioł, tel. 48-35. Wyjazdy są uzależnione od liczby zgłoszeń, w związku z tym należy odpowiednio wcześniej podjąć decyzję.

ZEBRANIE OGÓLNE I WYCIEZKA PRZEWODNIKÓW ZAKŁADOWYCH

Zarząd Koła Przewodników Zakładowych PTTK HiL zawiadamia swych członków, że w dniu 12 lutego organizuje o godz. 15.45 (sala nr kol. bud. „S” — centrum administracyjne HiL) zebranie ogólne, połączone ze szkoleniem przewodników. Obecność obowiązkowa. Jednocześnie informujemy, że w dniach 24—25 lutego odbędzie się wycieczka szkoleniowo-wypoczynkowa (z lunchem) do Sromowier Niziny. Zapisy przyjmuje kol. Rajmund Kotuła, tel. 42-38, bud. „Z” — centrum administracyjne HiL, pokój nr 21.

JERZY DANIEŁ

Zespół Szkół Mechanicznych w akcji „Sporty zimowe dla wszystkich”

Jak dowiadujemy się, dyrekcja Zespołu Szkół Mechanicznych przystąpiła do akcji „Sporty zimowe dla wszystkich”, w ramach której zamierza pod kierunkiem doświadczonych pedagogów na terenie przyszkolnego łódzkiego prowadzić naukę jazdy na łyżwach, a także zajęcia SKS-u z łyżwiarstwa, w celu przygotowania młodzieży do zawodów w ramach SIS, mistrzostw szkół i zawodów międzyszkolnych. Warto dodać, że łódzkie jest dość duże (50 m x 25 m), oświetlone i radiofonizowane. Posiada także wygodną szatnię. (ms)

Z takich pomyślnie zdobywa bramki jeden z najlepszych młodych zawodników Hutnika — Tadeusz Marć. Fot. S. GAWLIŃSKI

Final Turnieju

„Czas naszego działania”

W trakcie eliminacji wydziałowych i zakładowych wyłoniono ośmiu najlepszych „zawodników”. Zakwalifikowali się oni do finału Turnieju Wiedzy Politycznej „Czas naszego działania”, który odbył się w poniedziałek w Teatrze Ludowym.

Wypełniona po brzegi sala widowiskowa teatru. Na uroczyste podsumowanie turnieju przybyła tłumnie młodzież, weterani ruchu młodzieżowego, działacze partyjni. Byli również: wiceprzewodniczący Zarządu Wojewódzkiego ZMS — Zdzisław Kosiński, sekretarz Komitetu Fabrycznego — Edward Cisowski i przewodniczący RZK — Antoni Dalkowski.

czy... były monotonne i opierały się na pamięciowym „wkuwaniu” zawodników. Ponadto były mało ciekawe dla widowni młodzieżowej. A co należy uznać za największe niedociągnięcie — zdarzały się sformułowania nieprecyzyjne. Niejednokrotnie było to powodem wielu interpretacji odpowiedzi. W przyszłości więc należałoby pomyśleć o urozmaiceniu środków wyrazu, konkursowych zadań poprzez obraz, muzykę, piosenkę, wiersz, teksty... Tym sposobem, przy okazji, można by wykonać dobrą robotę propagandową.

Po długich bojach, czołowe miejsce w turnieju zajęli: Józef Matoga z TE (I miejsce), Jerzy Kubiśki z TM (II miejsce), Edward Nowak z TE (III

Oto zdobywcy trzech pierwszych miejsc w turnieju „Czas naszego działania”.

Po efektownym wprowadzeniu, „nakreśleniu” tła wydarzenia przez zespoły artystyczne Zakładowego Domu Kultury — rozpoczęła się właściwa część imprezy, na którą złożyły się pytania i odpowiedzi 8 chłopców biorących udział w eliminacjach finałowych. Byli to: Ryszard Biernacki — TE, Władysław Gawel — ZK, Jerzy Kubiśki — TM, Józef Matoga — TE, Edward Nowak — TE, Stanisław Putyra — TM, Józef Staszczak — P-63, Tadeusz Tobiszewski — P-63. Pytania dotyczyły dziejów ruchu młodzieżowego z okresu walk z hitlerowską okupacją, pierwszych lat odbudowy kraju i kształtowania państwa ludowego. Następna grupa zagadnień odnosiła się do lat rozwoju Polski w okresie planu 6-letniego i kolejnych pięcioletek z uwzględnieniem dorobku ZMS. Poszczególne „okresy dziejów” ruchu młodzieżowego zawarte w pytaniach, przedłożyły wiersze, piosenki, tancerie... W ten sposób impreza trwająca ponad dwie godziny stanowiła zamkniętą całość.

Podczas uroczystości finałowych turnieju wyróżniających się w pracy społecznej 18 aktywistów młodzieżowych udekorowano Odznaką im. Janka Krasińskiego.

Na marginesie samego turnieju i sposobu jego przeprowadzenia, nasuwa się szereg spostrzeżeń. Zadania konkursowe, wymagające znajomości głównie dat wydarzeń, nazwisk działaczy...

Opieka godna uwagi

Nie często do Redakcji przychodzi lista o podobnej treści. Ten, którego fragmenty z dużą przyjemnością przytoczymy, jest przykładem tego, jak wielką niekiedy wagę przywiązuje się do każdego oduruchu ludzkiej życzliwości — jak ważne jest serce i pomoc w chwili nieszczęścia. Przebywający na leczeniu w Zakopanem pracownik (murarz) Zakładu Koksochemicznego (prosi o nieujawnienie nazwiska) m. in. pisze: „Słyszałem złe opinie o pracodawcach, którzy zapominają o swoich pracownikach przebywających na leczeniu. Ja jednak jestem zaskoczony opieką, jaką zakład pracy przejawia w stosunku do mojej osoby. Serdecznie dziękuję za wizyty i podarunki. Listem tym pragnę wyrazić wdzięczność i podziękowanie Dyrekcji Zakładu oraz Radzie Zakładowej Wydziału K-2 za troskliwą opiekę i pamięć...”

Z przyjemnością spełniamy rolę pośrednika. Nie wszyscy, niestety, tak myślą o ludziach chorych... (a)

Skrócenie cyklu budowy międzyzakładowej stacji kolejowej

Zarząd Robot Inżynierskich przy PPB HiL (generalny wykonawca), wspólnie z inwestorem — Krakowskimi Zakładami Betonarskimi i Żelbetowymi — oraz przedsiębiorstwami specjalistycznymi: ZBM-2, nowohuckim Elektromontażem, ZRW — PPB HiL i Kolejowymi Zakładami Zabezpieczenia Ruchu i Łączności w Krakowie — podjął zobowiązanie skrócenia cyklu budowy kolejowej stacji międzyzakładowej w Legu o 4 miesiące. W ten sposób obiekt zostanie przekazany 31 maja 1974 roku, a nie 31 września 1974 r. — jak zaplanowano.

Realizacja powyższego zobowiązania, pozwoli na znaczną poprawę organizacji pracy międzyzakładowej stacji kolejowej przy „Żelbecie”, obsługującej EC w Legu, „Montin”. Zakłady Twonowe, KPRD, KPBP. Przedterminowe zakończenie robót pozwoli jednocześnie na budowę innych obiektów. (R)

Podstawowe wytyczne w działalności organizacji młodzieżowych — mówi Jerzy Nykiel, delegat na Zjazd VII Plenum Komitetu Centralnego PZPR. Zostały one określone między innymi w trzecim rozdziale materiałów plenarnych. Pozwól sobie zacytować fragment, który uważam za niezwykle ważny: „Aktywizacja młodzieży wymaga rozwinięcia jej sił na szerokim froncie działań. Przemawiają za tym różnorodne zainteresowania młodzieży, konieczność jej wszechstronnego przygotowania do samodzielnego życia społecznego. Wyznaczanie kierunków aktywności młodzieży musi opierać się na dotychczasowych osiągnięciach, tradycjach i formach działalności młodzieży, jej organizacji i instytucji wychowawczych”.

Jednym z klasycznych przykładów wychowania młodego pokolenia w oparciu o tradycję i dorobek ruchu młodzieżowego — jest działanie naszej hutniczej organizacji. Kil-

Jury turnieju — przy pracy.

Fot.: O. HUTNICKI

Aurelia radzi

Na prośbę pani Aliny J. z osiedla Złota Jesień podaję ogólne uwagi na temat wartości odżywczej mrożonek z warzyw i owoców...

Jedną z metod utrwalania żywności jest zamrażanie. W procesie tym zostają zachowane w dużym stopniu cechy artykułów świeżych wraz z ich wartością odżywczą. Wartość odżywcza mrożonek jest ściśle związana z rodzajem surowca z którego zostały przygotowane. Witamina C znajduje się w owocach i warzywach, takich jak czarna porzeczka, truskawki, kalafior, pomidory. Karoten posiada szpinak, zielony groszek, fasolka szparagowa, marchewka. Najmniej witamin mają ogórki, cenne są tylko ze względu na walory smakowe (również i świeże ogórki są bardzo ubogim źródłem witamin).

Odpowiednie przygotowanie ma duży wpływ na zachowanie wartości odżywczej mrożonek. Mrożonek nie można długo przetrzymywać w stanie rozmrożonym, ponieważ wszystkie cenne składniki ulegają zniszczeniu wskutek uszkodzenia tkanek produktu, wyciekania soku i działania tlenu z powietrza.

Jeżeli mrożonki mają być spożywane na surowo, trzeba je szybko opłukać i rozmrozić w temperaturze pokojowej. Mrożonki przeznaczone do gotowania należy opłukać w stanie rozmrożonym, wrzucić na gotującą osoloną lub osłodzoną wodę i krótko gotować. Szczerze namawiam do korzystania z każdego rodzaju mrożonek i szerokiego ich stosowania w okresach zimowych. Powin-

16-18 lutego V Zjazd ZMS

Głos w przedzjazdowej dyskusji

ka dni temu na szczepie huty zakończyliśmy właśnie Turniej Wiedzy Politycznej pod nazwą „Czas naszego działania”. Celem turnieju było spopularyzowanie wiedzy o ruchu młodzieżowym w latach okupacji, utrwalania władzy ludowej i rozwoju Związku Młodzieży Socjalistycznej. O życiu i pracy działaczy młodzieżowych, którzy również mają swój wkład w umacnianie naszej socjalistycznej społeczności.

Turniej „Czas naszego działania” został zainicjowany przez naszą organizację fabryczną w związku z obchodami 30 rocznicy powstania Związku Walki Młodych i 25 rocznicą Związku Młodzieży Polskiej. Konkurs ten upowszechnił u siebie również inne organizacje ZMS-owskie w przedsiębiorstwach i instytucjach.

Wyniki turnieju i powszechne zainteresowanie, jakie wzbudził wśród młodzieży kombinatu — każda wnioskować, że była to akcja udana. Chcielibyśmy podtrzymać tradycję turniejów, konkursów i wszelkiego rodzaju twórczej rywalizacji, wymagającej uczenia się, pogłębiania kwalifikacji zawodowych. Trzeba oczywiście określić ściśle temat konkursu i cel, który chcemy osiągnąć.

Wróć do problematyki VII Plenum i zadań mówiących o potrzebie wszechstronnego przygotowania młodzieży do samodzielnego życia społecznego. Młodzież musi z pełną świadomością przyjąć obowiązki współgospodarza zakładu i współodpowiedzialności za dziś i za przyszłość. Musimy więc podejmować nowe coraz ambitniejsze zadania, aktywnie uczestniczyć w realizacji programu społeczno-ekonomicznego, podjętego przez partię i określonego hasłem „Zbudujemy drugą Polskę”. To nasze historyczne zadanie. Przecież Polska lat dwudziestych musi być krajem wysoko rozwiniętym technicznie i dobrze zagospodarowanym.

Celem rozwijania wśród młodzieży gospodarności, wprowadzamy od 15 lutego w Pionie Głównego Energetyka patronat nad remontami po-

wierzonych jednostek produkcyjnych. Młodzież będzie po prostu odpowiadać za sprawność przydzielonego jej urządzenia. I w miarę potrzeb przeprowadzać remonty bieżące, średnie czy też kapitalne.

By podobać tym wszystkim zadaniom, jakie stawia przed nami starsze pokolenie i zadaniom podyktowanym naszą ambicją, musimy systematycznie pogłębiać swoją wiedzę i doskonalić umiejętności zawodowe. Chcielibyśmy wykształcić u młodych nawyki uczenia się, samokształcenia. Poprzez kursy, szkolenia, umiejętne korzystanie z literatury fachowej.

Chciałbym jeszcze pochwilić uwagę problemowi adaptacji młodych i w ogóle nowo przyjeżdżających, w szczególności młodym człowiekiem, który stawia pierwsze

kroki w zakładzie, powinni zająć się młodzi pracownicy, organizacja ZMS. Z nowo przyjeżdżającymi powinni odbywać się spotkania kolektywu społecno-gospodarczego wydziału... Są wypadki, że „nowy” pracuje pół roku i nie zna kierownika czy sekretarza organizacji partyjnej. Kierownictwo na spotkaniach z nowo przyjeżdżającymi powinno omówić rolę ich stanowiska pracy i znaczenie w działalności całego wydziału. Powinno przedstawić konkretne obowiązki i możliwości awansu społecznego i zawodowego pracownika. W ten sposób młody człowiek zostaje szybko wprowadzony w nurt życia wewnątrzzakładowego, wcześniej poczuje się członkiem zespołu pracowniczego, współodpowiedzialnym za wyniki produkcyjne.

Zanotowała: H. ROŚKIEK

Olimpiada Kulturalna HiL

JACEK SOJA
NAJLEPSZYM
RECYTATOREM
WŚRÓD PRACOWNIKÓW
HUTY IM. LENINA

25 stycznia w sali imprezowej ZDK HiL odbył się finał Konkursu Recytatorskiego zorganizowanego w ramach XI Olimpiady Kulturalnej wydziałów Huty im. Lenina. Jury Konkursu, któremu przewodniczyła aktorka i reżyser Teatru Starego im. Heleny Modrzejewskiej w Krakowie Romana Próchnicka I nagrodę w wysokości 500 zł przyznała pracownikowi W-93/DN Jackowi Soji. II miejsce (400 zł) zajął Janusz Kruczkowski z P-66, III (300 zł) Aleksander Müller z P-64, a dwa równorzędne wyróżnienia (po 200 zł) przyznano Stanisławowi Damianowi z P-31 oraz Andrzejowi Szeleznikowi z TK. Nagrody i wyróżnienie zostaną wręczone laureatom na zakończenie Olimpiady w czerwcu br.

KONKURS OŚWIATOWY

Na kolejnym spotkaniu z działaczami kulturalno-oświatowymi huty poświęconemu sprawom bieżącej Olimpiady podano aktualną punktację wiodącego Konkursu Olimpiady — Konkursu Oświatowego. Po dodaniu punktów za organizację bardzo udanych imprez towarzyszących VI Dniom Poezji (W-93/DN spotkanie z Tadeuszem Śliwakiem, W-26/TE spotkanie z Michałem Sprusińskim, z Ewą Lipską w P-30, w DT i P-62 spotkanie z

KONKURS WOKALNY I INSTRUMENTALNY

Planowany na dzień 18 lutego br. finał Konkursu Wokalnego na życzenie zainteresowanych zostaje przesunięty i odbędzie się w sali imprezowej ZDK HiL (ul. Majakowskiego 2) w dniu 24. II. w godz. od 16 do 20 — Konkurs Instrumentalny natomiast odbędzie się w dniu 3 marca br. Przypominamy, że uczestników Konkursu Wokalnego obowiązuje przygotowanie 3 dowolnych piosenek, a Konkurs Instrumentalny przeprowadzony zostanie w dwóch kategoriach: zespołów ludowych (repertuar w treści i w formie zawierający elementy ludowe) i zespołów rozrywkowych (repertuar nowoczesny). Konsultacje w sprawie konkursów Olimpiady odbywają się w każdą środę i piątek w ZDK HiL w godz. od 17 do 21.

WAŻNE DLA PLASTYKÓW AMATORÓW

Prof. Włodzimierz Hodys swoją kolejną konsultację dla plastyków amatorów w dniu 5 lutego br. poprzedzi wykładem ilustrowanym kolorowymi prześrodkami. „Narodziny sztuki”. (ZDK HiL, sala imprezowa, początek godz. 18.)

Śledztwo zakończone

Kto i dlaczego zamordował Barbarę Tynor?

W kwietniu ub. roku wstrząsnęła nami wiadomość o znalezieniu zwłok młodej dziewczyny, zamordowanej w Czyżynach. Kim jest morderca i jak doszło do tragedii? Śledztwo zostało zakończone, zebrane przez prokuraturę fakty można już podać do publicznej wiadomości.

Pracownica ZLZ Huty im. Lenina, 25-letnia Barbara Tynor znalazła od kilku tygodni niewiele od niej starszego Andrzeja Dąbrowskiego. Poznali się przypadkowo, nawiązała się nie sympatia, zaczęli ze sobą „chodzić”. Spotykali się w krakowskich kawiarniach z reguły dwa razy w tygodniu, raz byli w kinie. Dąbrowski zataił przed nową znajomą fakt, iż był żonaty i miał dziecko. Pewnego dnia doszło do zerwania znajomości przez Barbarę, przypuszczalnie po ujawnieniu małżeństwa Dąbrowskiego.

W feralnym dniu, 26 kwietnia, spotkali się jednak raz jeszcze.

O godz. 14-tej Andrzej Dąbrowski, pracownik krakowskiej „Polfy” pod jakimś pretekstem zwolnił się z pracy. Jak wykazało śledztwo, po wyjściu z zakładu raczył się alkoholem w kilku restauracjach, w towarzystwie kolegów. Z Barbarą Tynor spotkał się jak zwykle, o godz. 19. Byli w „Jamie Michalikowej”.

następnie w restauracji „Hawelka”. Późnym wieczorem odwiedził ją do domu taksówka i jak zeznał — o morderstwie nie ma żadnego pojęcia.

Fakty jednak przeczą tym słowom. Wczesnym rankiem, 27 kwietnia, dyżurny Komendy Miasta został powiadomiony o znalezieniu zwłok. Wystąpiła natychmiast na miejsce zbrodni grupa dochodzeniowa zidentyfikowała denatkę. Zamordowana leżała kilkadziesiąt metrów od rodzinnego domu, na płaszczu powalonym ziemią i krwią. Mord był wyjątkowo bestialski. Stwierdzono daleko idące zmiany urazowe, m. in. twarz, szyi i skroni. Bezpośrednią przyczyną zgonu było gwałtowne uduszenie.

Psy wskazywały drogę do przystanku tramwajowego po czym zgubiły trop. Morderca widocznie odjechał tramwajem.

Jak funkcjonariusze Milicji Obywatelskiej natrafili na (Dalszy ciąg na str. 7)

Bardzo modne są materiały w pętlę — zarówno na sukienki, jak i garnitki. Praktycznie to ubiór, nadaje się do pracy i na każdą inną okazję — jest świetny do noszenia w okresach przejściowych.

Taki był ekologiczny napis w świetlicy nowohuckiego Przedsiębiorstwa Budownictwa Miejskiego. A okazało się, że na wrocławskim zebrań dokonuje się rozliczenia trudów budowlanych za rok 1972.

Wybudowali oni w roku ubiegłym 7803 izby, czyli o wiele

Na zdjęciu: prezes Zarządu SM „Hutnik”, Lech Kmiotowicz, wręcza decyzję o przydziale mieszkań — Grażynie Łazarczyk. Fot. J. BROŻEK

Za dodatkowe zadania — dodatkowe mieszkania

więcej niż planowano. 269 mieszkań oddanych mieszkańcom Nowej Huty dodatkowo, uszczęśliwiło o tyleż rodzin więcej. Ten dobry, ubiegłoroczny krok w budownictwie mieszkaniowym napawa nadzieją wszystkich oczekujących na własny kąt.

Tym razem spotkała ich zastępca naczelnika, 43 mieszkańca z „dodatkowej puli” przekazano budowlanym — pracownikom PBM i przedsiębiorstwom współpracującym z generalnym wykonawcą. Stanowią one bodziec do dalszej mobilizacji załóg budowlanych, by wznoszone nowe budynki szybciej i oddawano je lepiej wykonane i bardziej funkcjonalne.

Uroczystość wręczenia decyzji o przydziale mieszkań odbyła się w niezwykle odważnym nastroju. I sekretarz Komitetu Dzielnicowego PZPR — ANTONI MROCZKA przekazał na ręce kierownictwa polityczno-gospo-

darczego PBM, dyplom uznania przyznany przez Komitet Centralny PZPR i Radę Państwa.

I sekretarz Komitetu Zakładowego PBM — ADOLF ROLA, z tej okazji, krótko podsumował działalność przedsiębiorstwa na przestrzeni lat 1949—1972. Wybudowano dotąd 135.200 izb mieszkalnych, ponad 50 szkół, 300 obiektów użyteczności publicznej, 3 szpitale, kino i wiele innych mniejszych obiektów. Aktualnie określa się już potrzeby dzielnic lat dziewięćdziesiątych. Szacuje się, że do roku 1990 celem zaspokojenia potrzeb społeczeństwa nowohuckiego należy wybudować około 400 tys. izb. Są to ogromne zadania dla budownictwa mieszkaniowego. Dlatego też przyszłość należy w

tej dziedzinie do nowych technologii i usprawnień organizacyjnych, a także zwiększenia potencjału wykonawczego. Będą stosowane formy WUFT, czyli płyty wielkowymiarowe. Od 1974 r. ruszy Fabryka Demów w Bieżanowie, której zdolność produkcyjna będzie wynosiła 12 tysięcy izb rocznie. Planuje się też uruchomienie drugiej fabryki na licencji zachodniemieckiej. Będzie ona wytwarzała 6 tys. izb rocznie. Zaczęto także tworzyć nowy organizm wykonawczy. PBM połączyło się z ZBW. W tej formie, nowo powstający kombinat budowlany, już w roku bieżącym będzie mógł wybudować 13 tys. izb. W latach następnych ilość ta znacznie wzrośnie.

W tej milej uroczystości uczestniczyli również: sekretarz KD, JANUSZ SZCZUREK, wiceprzewodniczący Prez. DRN KAZIMIERZ TREBACZ, Zarząd SM „Hutnik” z prezesem, LECH KMIETOWICZEM na czele, przewodniczący Rady Spółdzielni — STANISŁAW KARBONOWSKI i inni. (R)

Dziecięce zabawy

Tegoroczne zabawy choinkowe dla dzieci, dobiegają już końca. Odbyło się ich w naszej dzielnicy co najmniej kilkadziesiąt. Niektóre spośród nich, zorganizowano po raz pierwszy. Do tych należy choinkowa zabawa, urządzona dla dzieci pracowników przedszkoli, położonych w osiedlach bieżancko-mistrzejowickich. Zorganizowała ją Ognisko Związkowe ZNP nr 35, któremu przesługuje nauczycielka Halina Osyko. Z jej to inicjatywy i za sprawą współorganizatorów, grupa 60 dzieci, bawiła się przez kilka godzin znakomicie.

Liczne konkursy, bajeczki kolorowe, spotkanie z Dziadkiem Mrozem, podwieczorek — dostarczyły dzieciom moc wrażeń, o których nie prędko zapomną. A mają w tym swój udział, również harcerki ze szkoły podstawowej nr 82, które uczestnicząc w zabawie, uczyniły z niej imprezę na tyle piękną, co i pożyteczną. (okt.)

Jak karnawał to karnawał. Na zabawach noworocznych bawi się również cała młodzież wszystkich nowohuckich szkół. Uczestniczyliśmy w jednej z nich, w szkole nr 129, bawiąc się znakomicie. Byli i „przebrańcy”, wśród których bardzo podobał się bohater serialu TV sprzed lat — Zorro.

IMPREZY ZDK HIL

3 bm. (sobota) o godz. 18.30 w ramach Klubu. Miłośników Poezji, odbędzie się recital Wandy Warszawskiej i Andrzeja Kurylewicza — w kawiarni ZDK, przy ul. Majakowskiej 2.

W tym samym dniu o godz. 16 — zajęcia Dziecięcego Kina Studijnego Filmu Krótkometrażowego. W programie filmy na temat: „Wojsko polskie”. Prowadzi mgr J. Tera-kowski — w Ognisku Dziecięcym, os. Na Skarpie 64.

W galerii „Rytm” przy ul. Majakowskiej czynna jest wystawa malarstwa, rzeźby i grafiki pt. „Obraz człowieka”.

POGODA

POLSKA południowa znalazła się w obszarze przejściowym między mroźnym wiatem znad wschodniej Europy i ciepłym niżem znad Włoch, co daje pogodę pochmurną z opadami śniegu. Temperatura waha się między kilkoma stopniami poniżej i powyżej 0. W najbliższych dniach więcej do powiedzenia powinien mieć układ wyżowy, co przejawia się w przejaśnieniach i roz-pogódczeniach oraz w pewnym spadku temperatury. Na Podhalu i w górach spadł obfity śnieg, poprawiając warunki narciarskie. W partiach szczytowych Tatr istnieje wielkie niebezpieczeństwo lawin. PROMYK

Powstał Społeczny Dzielnicowy Komitet Narodowego Funduszu Ochrony Zdrowia

Na swym pierwszym posiedzeniu plenarnym, w nowym roku, Dzielnicowy Komitet FJN ogłosił zamknięcie działalności SFBSiIn. ogłaszając wyniki tej pracy za okres 1958—72. Wyróżniających się w tej akcji społecznej działaczy nagrodzono dyplomami uznania.

W związku z potrzebą chwili, odpowiadając na apel tow. Gierka, z dniem 29 stycznia powołano Społeczny, Dzielnicowy Komitet Narodowego Funduszu Ochrony Zdrowia. Przewodniczącym nowo wybranego komitetu został Stanisław

Wierzbicki — dyrektor naczelny PBM.

Fundusz Ochrony Zdrowia bazujący na świadczeniach społeczeństwa, ma za zadanie wesprzeć wysiłki państwa w budowie nowych szpitali, ośrodków zdrowia, ich wyposażeniu w nowoczesny sprzęt medyczny, rozbudowie obiektów przemysłowej służby zdrowia... Społeczną ofiarnością wiele można osiągnąć, wiemy o tym doskonale. Sądzimy, że w tej batalii o poprawę warunków leczenia i pracy służby medycznej można liczyć na mieszkańców naszej dzielnicy.

W dwóch zdaniach

W odpowiedzi na liczne postulaty mieszkanki osiedli: Uroczego, Krakowiaków, Zgody i Górali — w Rejonowej Przychodni Zdrowia w os. Uroczym otwarto ostatnio Poradnię Kobiecą. Kładzie to kres „wędrownym” pacjentom wspominającym osiedli aż na osiedle Kolorowe.

Mieć wystawę obrazów w salach Muzeum Historycznego miasta Krakowa, to marzenie niejednego twórcy. Zrealizowali je niektórzy, dzięki mecenatowi krakowskiej WKZZ. Mowa o wystawie aktualnie czynnej przy ul. Franciszkańskiej 4. Pokazano tu pięćdziesiąt jeden prac dwudziestu amatorów, uczestników konkursu ogłoszonego przez Wojewódzką Komisję Związków Zawodowych, dla uczczenia pięćsetnej rocznicy urodzin Mikołaja Kopernika.

Nowohuckie środowisko artystów-amatorów, na wspomnianej wystawie, reprezentują obrazy Lidii Wilk, o której na łamach „Głosu” pisaliśmy już nieraz. (okt.)

(Dalszy ciąg ze str. 6) ślad Dąbrowskiego? Dopomógł w tym koleżanka Barbary, zatrudniona również w ZLZ. Znała nazwisko jej znajomego, wiedziała, że się spotykali, że w dniu poprzednim również umówili się w Krakowie.

Ok. godz. 15 przeskakano mieszkanie Dąbrowskiego przy ul. Urzędniczej. Znalaziono spodnie męskie ze śladami krwi i zabłocone buty. Również — pierścionek zdarty dziewczynie z palca. Nie ule-

Śledztwo zakończone

gało najmniejszej wątpliwości, że sprawcą chynego mordu był Andrzej Dąbrowski, mimo, iż do końca śledztwa — do winy się nie przyznał.

Kim jest właściwie morderca? W miejscu zamieszkania miał jak najgorszą opinię, co zgodnie zeznali sąsiedzi. Niejednokrotnie znechęcał się nad żoną, nadużywał alkoholu, nie-mał chorobliwie interesował się kobietami. W roku 1971 Sąd dla m. Krakowa skazał go na rok więzienia z zawieszeniem za chuligaństwo. Miał na swym koncie drugi wyrok — 8 miesięcy z zawieszeniem za przywłaszczenie pierścionka w Swinoujściu. Byłby ukarany po raz trzeci za znęcanie się nad żoną, gdyby w ostatniej chwili nie odmówiła zeznań. Długa obserwacja Dąbrowskiego w szpitalu w Kobierzynie wykluczyła absolutnie

Krakowie. Pomoc milicji okazała nawet służba drogowa w naszej dzielnicy, cenne wskazówki udzielone w ZLZ doprowadziły do ujęcia mordercy. Organom śledczym dużą pomoc okazali lekarze medycyny sądowej, jak również prasa, która kilkakrotnie zamieszczała komunikat z apelem o zgłoszenie się taksówkarza, który w feralny wieczór wioził do Nowej Huty parę młodych ludzi.

W tytule jest pytanie — dlaczego? Dlaczego Dąbrowski zamordował Barbarę Tynor? Odpowiedzi nie da się zawrzeć w granicach ogólnie przyjętych pojęć. Był to po prostu klasyczny przykład mordu seksualnego. A na marginesie tej sprawy warto zwrócić uwagę młodym dziewczynom na konieczność większej rozwagi, o-ostrożności w zawieraniu znajomości przypadkowych z mężczyznami, którzy mogą okazać się ludźmi nie tylko z marginesu społecznego, ale również zdolnymi do czynów, których tragiczne skutki są niestety nieodwracalne.

D. RYBARCZYK

CO W TYGODNIU?

KINA

SWIT duża sala do 11 bm. godz. 15.30, 18.00 i 20.30 „Klan Sycylijskich” produkcja francuskiej, doz. od lat 16.

SWIT Mała Sala od 1 do 4 bm. godz. 15.00, 17.15 i 19.30 „W cieniu dobrego drzewa” produkcja USA, doz. od lat 14, od 5 do 8 bm. godz. 15.00, 17.15 i 19.30 „Metelle” produkcja włoskiej, doz. od lat 16, od 9 do 12 bm. godz. 14.30, 17.00 i 19.30 „Lew w zimie” produkcja angielskiej, doz. od lat 14.

ŚWIATOWID duża sala od 1 do 6 bm. godz. 15.45, 18.00 i 20.15 „Znikający punkt” produkcja USA, doz. od lat 18, od 7 do 11 bm. godz. 15.45, 18.00 i 20.15 „Anatomia miłości” produkcja polskiej, doz. od lat 16.

ŚWIATOWID Mała Sala od 1 do 4 bm. godz. 16, 18 i 20 „Viva Tepepa” produkcja włoskiej, doz. od lat 16, od 5 do 7 bm. godz. 15, 17 i 19 „Labirynt miłości” produkcja radzieckiej, doz. od lat 14, od 8 do 11 bm. godz. 15.00 17.15 i 19.30 „Nie można żyć we troje” produkcja angielskiej, doz. od lat 18.

ŚWIATOWID Poranek niedzielny (Zestaw bajek) „Gwiazdor filmowy”

TEATR LUDOWY

3 bm. godz. 12.00 „Damy i huzary” (przedstawienie zamknięte), godz. 19.15 „Papugi”, 4 bm. godz. 19.15 „Oby nam się”, 5 bm.

teatr nieczynny, 6 bm. godz. 18.00 „Kłeska”, 7 bm. godz. 19.15 „Papugi”, 8 bm. teatr nieczynny, (próby) 9 bm. godz. 19.15 „Oby nam się”.

TELEWIZJA 3—9 BM.

PROGRAM I

SOBOTA: 8.15 Traper z Kentucky — film fab. 9.55 Dla szkół. 13.30 Kronika. 15.50 Redakcja szkolna zapowiada. 16.05 TV informator wydawniczy. 16.30 Dziennik. 16.45 Konkurs pięciu milionów. 17.45 Z kamerą wśród zwierząt. 18.35 Godzina Orfeusza. 19.20 Dobranoc. 19.30 Monitor. 20.15 Traper z Kentucky — film. 21.55 Dziennik. 22.20 Wariacje na lodzie. 23.05 Program rozrywkowy.

NIEDZIELA: 7.45 Kurs rolniczy. 9.00 Teleranek. 10.25 W obiektywie. 11.00 Gra orkiestra wojskowa. 11.45 Dziennik. 12.00 Sportowy magazyn. 14.10 Przemiany. 14.40 Dla dzieci. 15.05 Piórkem i węglem. 15.30 Wielka gra. 16.20 Nie każdemu stawia-ja pomnik. 16.50 Pr. muz. 17.10 Kryteria — fel. W. Loranca. 17.25 Piramidy i papirusy — film. 19.30 Kobiety ich życia. 19.20 Dobranoc. 19.30 Dziennik. 20.05 Chłopi. 20.55 PKF. 21.05 Wielkie Variete.

PONIEDZIAŁEK: 12.45 Technikum Rolnicze. 15.20 Politechnika. 16.30 Dziennik. 16.40 „Zwierzytniec”. 17.15 „Obserwatorium”. 17.35 Echo Stadionu. 17.50 Panorama Rzeszowska. 18.25 Kronika. 18.45 Eureka. 19.20 Dobranoc. 19.30 Dziennik. 20.05 Teatr TV: John Osborne — „Miłość i gniew”. 21.35 spotkanie z pisarzem. 22.05 Dziennik. 22.25 Słynne arie operowe.

WTOREK: 9.05 Dla szkół. 10.25

„Rzecz o Sułkowskim”

Klub Miłośników Teatru — działający przy ZDK Hil — zorganizował już bardzo wiele ciekawych imprez. Jedną z nich był monodram w wykonaniu Jerzego Woźniaka — aktora Teatru im. Słowackiego pt. „Rzecz o Sułkowskim”, według Stefana Żeromskiego. Scenariusz, reżyseria i słowo wstępne — dr A. Mianowska. Była to prawdziwa uczta duchowa dla zebra-nych w Klubie-Kawiarni ZDK. (okt.)

Miejskie Przedsiębiorstwo Zieleni w Krakowie

ul. Lubicz 23 tel. 222-37

ZATRUDNI NATYCHMIAST

● 6 KIEROWCÓW Z I LUB II KAT. PRAWA JAZDY ● 7 OPERATORÓW MASZYN OGRO-

DNICZYCH (PRAWO JAZDY CIĄGNIKOWE)

● 20 PRACOWNIKÓW FIZYCZNYCH NIEWY-

KWALIFIKOWANYCH ● 10 OGRODNIKÓW

● 10 DOZORCÓW-PLANTOWYCH

Warunki płacy i pracy do omówienia na miejscu w Dziale Kadr — osobiście lub telefonicznie.

Kurs radiowo-telewizyjny

Zakładowy Dom Kultury Huty im. Lenina organizuje amatorski kurs radiowo-telewizyjny II stopnia. Warunkiem przyjęcia jest ukończenie kursu I stopnia. W programie kursu przewidziano wybrane zagadnienia z radiotechniki i telewizji w nowoczesnym ujęciu z zastosowaniem techniki półprzewodnikowej i scalonej. Ponadto na w/w kursie omawiane będą zagadnienia stereofonicznego nadawania, zapisu i odtwarzania dźwięku, jak również wprowadzenie w dziedzinę telewizji kolorowej.

Szczegółowych informacji udziela Dział Oświatowy ZDK Hil, pokój nr 10 — od godz. 13 do 20.

ZGUBY

Stanisław Podobiński — pracownik P-32 Hil zgubił świadectwo ukończenia ZSZ dla Do-rostłych Huty im. Lenina.

Coraz więcej izb od budowniczych Nowej Huty

Z każdym miesiącem nasza dzielnica staje się bardziej nowoczesna, zwiększa się również nasz „stan posiadania”. O sukcesach budowniczych Nowej Huty piszemy na str. 7, będzie o nich z pewnością mowa również na dzisiejszej Konferencji Dzielnicowej PZPR.

Na zdjęciu — okazałe budynki których nowoczesne formy zmieniają oblicze dzielnicy.

List do Redakcji

Szanowna Redakcjo!

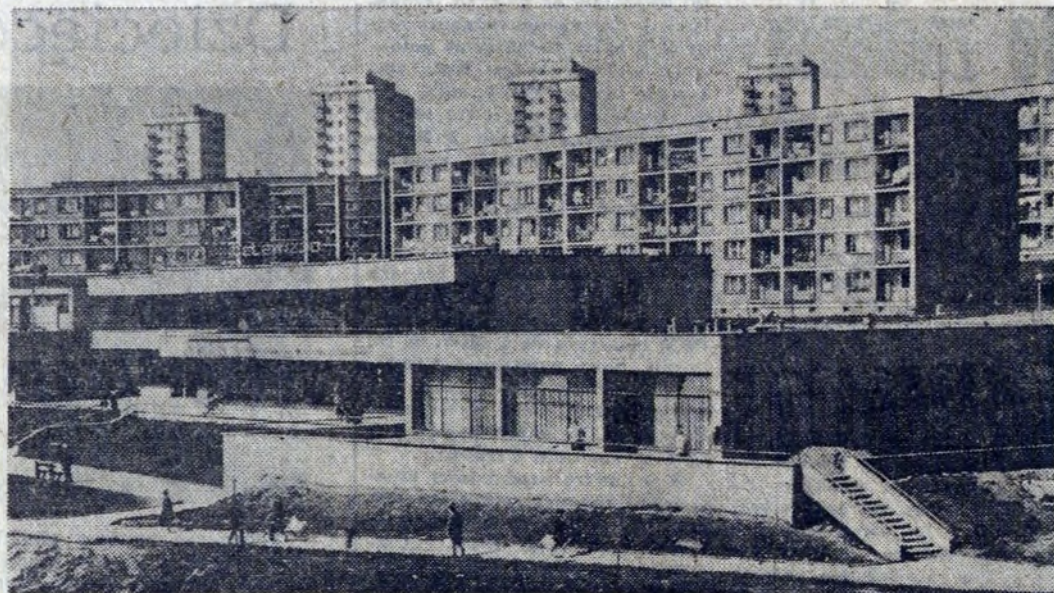
Pisałem do Was jeszcze w listopadzie ub. roku, po zamieszczeniu w „Głosie” artykułu, że chce wyjść na przeciw konsumentom, których większość stanowią pracownicy Huty im. Lenina, zgłaszając gotowość otwarcia zakładu, który prowadzą, już o godz. 7 rano, jak również przesunięcia godzin zamykania restauracji. Pismo na ten temat wniosłem do władz zwierzchnich w sierpniu ub. roku, a pod koniec września — komitet blokowy nr 42 z os. Zielonego wyraził na piśmie swoją zgodę na przedłużenie godzin pracy restauracji.

Zakład, który kiedyś przynosił straty, jest obecnie rentowny, odpowiadając spore zyski dla państwa, nie wiem więc, dlaczego utrudnia mi się sprawę wcześniejszego otwierania lokalu, zwłaszcza, że domagają się tego pracownicy hutni, wracający z nocnej zmiany. Jestem w stanie już o godz. 7 rano przygotować pełny zestaw gorących posiłków, ku zadowoleniu konsumentów.

Niestety nie popiera się pozytywnej inicjatywy, o którą „Głos Nowej Huty” apelował, na podstawie głosów słuchaczy czytelników. Równocześnie nie zwraca się uwagi na to, że w pobliskim sklepie sprzedawczym od godz. 6 rano sprzedawane jest piwo, które ludzie piją na ulicy, bez jedzenia, na pusty żołądek, chociaż mogliby jeść śniadanie przy stoliku, jak przyzwyczajeni obywatele.

Uprzejmie proszę o interwencję w tej sprawie i spowodowanie wydania decyzji przez Wydział Przemysłu i Handlu Prez. DRN, który do tej pory nie udzielił mi żadnej odpowiedzi.

STEFAN LULYK
kierownik rest. „Ludowa”

Narada aktywu ZHP

24 stycznia br. odbyła się narada nowohuckiego aktywu ZHP z udziałem sekretarza KD PZPR w Nowej Hucie — tow. Kazimierza Skoluby oraz kierownika Dzielnicowego Ośrodka Propagandy Partijnej — tow. Leona Liłowskiego. Tematyka narady obejmowała zadania nowohuckiej instancji harcerskiej przed V Zjazdem ZHP oraz kierunki działania wynikające z Uchwały VII Plenum KC PZPR.

Zadania jednostek nowohuckiego Hufca przed V Zjazdem ZHP omówił komendant Hufca — hm. PL Juliusz Langner. Szczególnie podkreślił sprawę podejmowania czynów społecznych, oczywiście na miarę sił młodzieży, dla uczczenia tego wielkiego wydarzenia harcerskiego. Zwrócił także uwagę na konieczność wzmożenia działalności harcerskiej na terenie szkół w najbliższym czasie. Następnie kierunki działania organizacji młodzieżowych, wynikające z Uchwały VII Plenum KC PZPR, ze szczególnym uwzględnieniem zadań dla ZHP — omówił bardzo szczegółowo tow. Leon Liłowski.

Po tych wprowadzeniach wywiązała się dyskusja. Wystąpienia dyskusantów-instruktorów ZHP — nacechowane były troską o dalszy rozwój szeregów harcerskich na terenie naszej dzielnicy, o jeszcze wyższy po-

ziom pracy ideowo-wychowawczej z młodzieżą, o większą stabilizację kadry instruktorskiej. W dyskusji tej nowohucki instruktor ZHP wyraził chęć realizacji wynikających z Uchwały VII Plenum KC PZPR zadań — podkreślając, że przyleża do niego z wielką odpowiedzialnością i z szeregami próśb i postulatów. Między innymi dopatrzył się przyczyny niedoboru i płynności kadr instruktorskich w niedoczekaniu tej formy działalności społecznej przez dyrekcję i organizację partyjne niektórych nowohuckich szkół i zakładów pracy — postulowali, aby temat ten został postawiony na odprawach z sekretarzami KZ i POP PZPR oraz na naradach z dyrekcjami szkół i zakładów pracy. Zabierając głos na zakończenie narady, sekretarz KD PZPR — tow. Kazimierz Skoluba — poinformował zebranych instruktorów, że dotychczasowa działalność ZHP na terenie Nowej Huty jest bardzo wysoko oceniana przez Komitet Dzielnicowy PZPR. Równocześnie zapewnił instruktorów ZHP, że wszystkie ich postulaty i wnioski będą w miarę możliwości realizowane. Zapewnił również, że nowohucki instruktor ZHP mogą w swej działalności ideowo-wychowawczej liczyć zawsze na pomoc i poparcie KD PZPR. (J.S.)

Juliusz Słowacki — „Dzieła wybrane” — pozycja jest szesnastym tomem wielkiej edycji poświęconej naszemu wieszczom. Zawiera utwory wybrane ze spuścizny pozostawionej w rękopisach. Ossolineum, cena 65 zł.

Michał Choromański — „Zdrość i medycyna” — Nowe wydanie książki napisanej przez znanego, zmarłego niedawno pisarza. Książka ta (której pierwsze wydanie ukazało się je-

Nowości beletrystyki

szcze przed wojną), autor zdobył sobie wielki rozgłos.

Wyd. Poznańskie, cena 24 zł.
Piotr Biegański — „U źródeł architektury współczesnej” — W książce omawiane są przemiany jakie nastąpiły w twórczości architektonicznej na przełomie XIX i XX wieku.

Ernst Wiechert — „Las umarłych” — Autor (zmarły w 1950 roku), postępowy pisarz niemiecki omawia sytuację panującą w obozie koncentracyjnym w Buchenwaldzie. Przekład i postawie E. Matuszewskiego.

Wyd. Pojezierze, cena 36 zł.
Jacek Joachim — „Szytlet wiełki” — Książka sensacyjna. Akcja wiąże się ze sprawą morderstwa znanego historyka. Poszukiwania za mordercą prowadzi historyk sztuki (z wykształcenia), pracujący jako kapitan MO. Wyd. Śląsk, cena 30 zł.

„KLAN SYCYLIJCYKÓW”
REŻYSERIA: HENRI VERNEUIL
PRODUKCJA: FRANCUSKA
KINO „SWIT”

Dla francuskich producentów filmowych Henri Verneuil stał się „człowiekiem” opatrnościowym. W dobie postępującego spadku frekwencji w kinach zaczął on realizować filmy, które okazały się magnesem dla widzów francuskich i które niezmiennie figurują na czele list filmowych bestsellerów. Po filmach „100.000 dolarów w słońcu” i „Weekend w Zuydcoote”, przyszedł „Klan Sycylijszy”, a ostatnio triumfy święcił jego „Napaść”. Verneuil, uważany obecnie za najbardziej „amerykańskiego” z francuskich reżyserów, specjalizuje się w realizacji filmów awanturnych, w których wyróżniają się dwa elementy: zbudowany z żelazną logiką, dynamiczny i pomysłowy scenariusz oraz doskonali, popularni aktorzy.

Ten dramat gangsterski, który na pewno może liczyć na powodzenie, jest filmem barwnym i szerokoekranowym. W rolach głównych m. in. — Jean Gabin, Alain Delon i Sydney Chaplin — syn wielkiego Charliego.

„ZNIKAJĄCY PUNKT”
REŻYSERIA: RICHARD SARAFIAN
PRODUKCJA: ANGIELSKO-AMERYKAŃSKA
KINO: „ŚWIATOWID”, do 6 BM.

Jest to barwny dramat, filmowa penetracja społecznego i moralnego klimatu życia w Stanach Zjednoczonych. Film Anglika Richarda Sarafiana na pierwszy rzut oka przywołuje na myśl głośnych „Swobodnych jeźdźców”. Akcję — jak tam — wypełnia samotna jazda przez obszar kilku stanów, z tym, że motocykle zastąpił tu biały Dodge. Jest to jednak podobieństwo pozorne, bowiem ocena moralna społeczeństwa amerykańskiego schodzi u Sarafiana na drugi plan, ustępując miejsca widowiskowości i sprawności realizatorskiej.

Jeśli jednak spojrzeć na dotychczasową twórczość Sarafiana, nie trudno dojść do wniosku, że w opowieści Malcolm Harta zainteresował go przede wszystkim ów samotny bohater, który pędząc na przelaj wyzwał się spod kontroli społeczeństwa, zyskując w ten sposób złudzenie krótkiej, ale pełnej wolności. Motyw celowy lub mimowolnej ucieczki od cywilizacji i uzyskiwania na tej drodze nowych wartości moralnych, występuje silnie również w dwóch innych znanych utworach Sarafiana — „Dziki i swobodny” i „Człowiek w puszczy”. W pierwszym — niemy chłopiec, nie rozumiany przez rodziców, stwarza sobie własny świat wśród łąk i mokradeł, w przyjaźni ze żrebakiem, w drugim — półżywy traper, porzucony przez towarzyszy na dzikim odludziu, walczy o swoje życie, osiągając nowe wartości etyczne i dystans od świata względnej cywilizacji, która go odrzuciła.

ZAKUPILIŚMY

„Andrej Rublow” — głośny dramat Andrzeja Tarkowskiego, wyróżniony nagrodą FIPRESCI na festiwalu w Cannes 1969. Lekceważąc kanony tradycyjnego filmu biograficznego, Tarkowski przedstawił wędrowną jedną z najwybitniejszych malarzy rosyjskich, człowieka mądrego i wrażliwego, przez XV-wieczną Ruś — ogarniętą pożogą, nekana przez tatarskie ordy i umiejacą ocalić najpiękniejsze ideały ludzkie, dzięki sile moralnej najlepszych swych przedstawicieli.

„Komandosi” — dramatyczny epizod z czasów II wojny światowej. Rok 1942: oddział amerykańskich komandosiów zdobywa przyczółek u wybrzeży północnej Afryki i musi go utrzymać do momentu inwazji. (dr)

Odpowiedzi Redakcji

Ob. EUGENIUSZ GABUS — niestety, „Humoreski” w tej formie zamieścić nie możemy. Bardzo chętnie porozmawiamy jednak z Wami na ten temat, jeśli przyjdziecie do naszej Redakcji.

BIBLIOTEKA TECHNICZNA POLECA:

S. Lebson: Podstawy miernictwa elektrycznego. Wyd. 3 zmienione, Warszawa 1972, Wydawnictwo Naukowo-Techniczne, stron 519.

W książce omówiono podstawy miernictwa elektrycznego, a w szczególności podano wiadomości ogólne o pomiarach i uchybach, opisano szczegółowo wzorce wielkości elektrycznych, elektryczne mierniki wskazówkowe, elektryczne przyrządy rejestrujące, liczniki elektryczne, galwanometry, przekładniki, kompensatory, mostki, pomiary wielkości elektrycznych za pomocą mierników elektrycznych oraz pomiary magnetyczne.

K. Wołkowiński: Uziemienie urządzeń elektrycznych. Wyd. 4 zmienione, Warszawa 1972, Wydawnictwo Naukowo-Techniczne, stron 472.

Książka zawiera zasady obliczania, wykonywania i badania uziemień w urządzeniach elektroenergetycznych. Praca niniejsza podaje i uzasadnia wskazówki dotyczące projektowania, wykonywania i eksploatacji urządzeń uziemiających oraz zwraca uwagę na zagadnienia,

będące dotąd przedmiotem badań naukowych i dyskusji. Niektóre zagadnienia przedstawiono w sposób uproszczony, gdyż wyczerpujące omówienie w jednej książce wszystkich zjawisk związanych z uziemieniami było niemożliwe.

J. Tymowski: Technologia budowy maszyn. Wyd. 2 poprawione, Warszawa 1972, Wydawnictwo Naukowo-Techniczne, stron 597.

W książce podano niezbędny materiał w zakresie technologii ogólnej i technologii szczegółowej. W części ogólnej omówiono wszystkie zagadnienia niezbędne do nowoczesnego projektowania technologicznego i przygotowania procesów technologicznych. W części szczegółowej natomiast, uporządkowanej wg tradycyjnego podziału na części maszyn zgodnie z kryterium podobieństwa kształtu i częściowo w funkcjonalności tych części, są podane wiadomości stanowiące wstęp do projektowania typowych procesów technologicznych.

ANNA PARTYKA

Kącik filatelistyczny

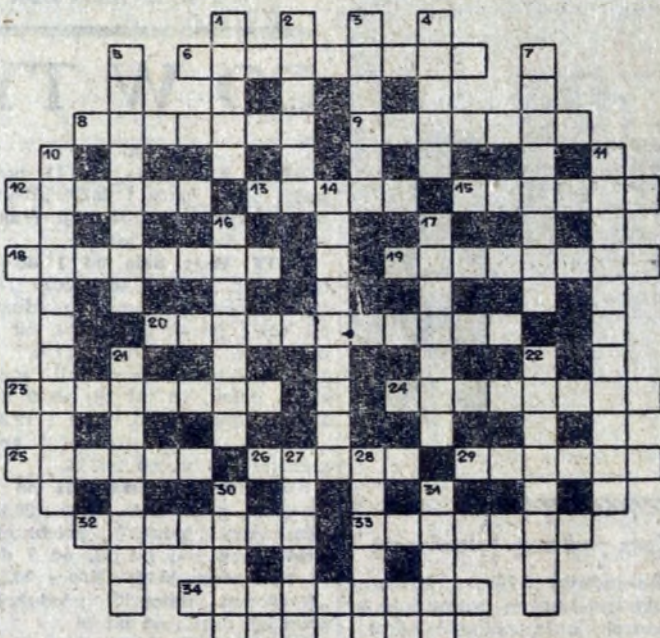
500-lecie urodzin Mikołaja Kopernika

W połowie lutego Poczta Polska wprowadzi do obiegu nową serię znaczków, złożoną z pięciu wartości, a wydaną z okazji 500-lecia urodzin Mikołaja Kopernika. Na wszystkich znaczkach przedstawiona będzie podobizna uczonego oraz okolicznościowe napisy.

ROZRYWKI UMYŚLOWE • ROZRYWKI UMYŚLOWE • ROZRYWKI UMYŚLOWE • ROZRYWKI

KRZYŻÓWKA

Poziomo: 6. geometra, 8. stolica Chorwacji, 9. sztuczne uśpienie, 12. na królewskiej głowie, 13. prawy dopływ górnej Wisty (wspak), 15. ikra na stole, 18. narzędzie cieśli, 19. matka wynalazków, 20. francuski myśliciel, prawnik, pisarz, polit. (1809-1755), 23. część spodni, 24. b. wysoki urzędnik, 25. omasta, 26. na ubrania, książki, 29. skała głęboko używana w budownictwie, kamieniarstwie, 32. mechanizm w którym krzywna pewną jego części umożliwia przetworzenie ruchu obrotowego w ruch posuwisty, 33.

dział urzędu, instytucji, 34. jaryzyna do skrobienia.

Pionowo: 1. brak hałasów, 2. miasto nad Białą w pow. nowosądeckim, 3. kwiatki na głowie, 4. naczynie gorzkiej, 5. roślina symbolizująca klub sportowy Podhale Nowy Targ, 7. dzielnica lub zespół pieśni i tańca, 10. króciutki, dowcipne (często złośliwe) powiedzenie, 11. demilitaryzacja, 14. przedmioty, szczególnie mniej ważne, w odróżnieniu od nieodważnych, 16. odziewa państwa, 17. hist. dzielnica nad górnym Prutem i Cze-

remoszem, 21. 5, 22. ryzykowna, fermi, 30. rozpoznanie sił i te-
lekomyślna wyprawa, 27. sal-
wator, wybawca, 28. właściciel przyczyny, rezultat.

MAŁA KRZYŻÓWKA

Poziomo: 1. jacht lodowy, 4. drzazga, 5. nad nią leży Jakuck, 8. kłeska dla rolnika, 10. rzadki w Polsce przelotny ptak drapieżny z rodziny sokołowych, 11. ...ach uśmiechnij się.

Pionowo: 1. miasto pow. w woj. opolskim, 2. wiedźma, 3. klub z Madrytu, 6. z bratkiem, 7. gaz używany do wypełniania lamp jarzeniowych i elektronowych, 9. sacek do odprowadzania nadmiaru wód gruntowych.

Wśród czytelników, którzy do dnia 9 bm. nadesłali prawidłowe rozwiązania, rozlosowane zostaną nagrody — bony książkowe.

BONY KSIĄŻKOWE PO 100 ZŁ

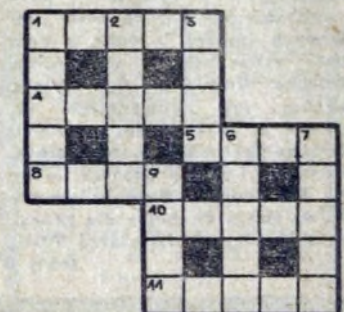
ZA ROZWIĄZANIE „KRZYŻÓWKI Z HASŁEM” WYLOSOWALI:

1. Julia Wyrostek — N. Huta, os. Handlowe 1/20; 2. Krystyna Dyngosz — N. Huta, os. Centrum „A”, bl. 13/15; 3. Teresa Dzienia — N. Huta, os. Zielone 19/32; 4. Leon Krestran — N. Huta, os. Szkolne 33/45; 5. Bożena Lipa — N. Huta, os. Centrum „B”, bl. 7/24.

Uwaga: bony wysyłamy pocztą, raz w miesiącu.

ROZWIĄZANIA Z NR 4 KRZYŻÓWKA

Poziomo: 4. wieczornica, 6. rokoko, 7. etap, 10. woda, 11. Irak, 12. Alina, 13. ogląda, 15. kostur, 16. czubotka, 17. śmietana, 19. zwitek, 21. absces, 23. Kozak, 25.

ucho, 26. klin, 27. noga, 28. remiza, 29. posiadzenie.

Pionowo: 1. ochota, 2. Borodino, 3. antena, 5. podgrzewacz, 6. Raba, 8. pies, 9. zaludnienie, 14. Antek, 15. kwita, 18. przyroda, 20. tron, 22. suka, 23. Krasin, 24. kamień.

MAŁA KRZYŻÓWKA

Poziomo: 3. korniszon, 5. papa, 6. rant, 7. serwantka.

Pionowo: 1. komputer, 2. fonoteka, 4. Igarka.

„GŁOS NOWEJ HUTY”
Adres redakcji: Huta im. Lenina, Telefony bezpośrednie — 428-99, przez centrale HIL — 448-60 i 401-20, wewn. 48-11 (redaktor naczelny), 47-69 (sekretarz odpow. redakcji), 55-61 (sekretariat), Druk: Prasowe Zakłady Graficzne RSW „Prasa” w Krakowie, Włocławek 1.